

التَّصْفِيَّةُ وَالتَّرْبِيَّةُ وَحَاجَةُ الْمُسْلِمِينَ إِلَيْهِمَا

ก า ง

อ อ

ข อ ง

ป ระ ช า

ชา ตี?

โดย ชัยคุ มุฮัมมัด บาศิรุดดีน อัล-อัลบานีย
แปลและเรียบเรียงโดย Zunnur

ทางออกของประชาชาติ?

(التَّصْفِيَّةُ وَالتَّرْبِيَّةُ وَحَاجَةُ الْمُسْلِمِينَ إِلَيْهِمَا)

โดย ชัยคุ มุฮัมมัด นาซิรุดดีน อัล-อัลบานีย์
แปลและเรียบเรียงโดย Zunnur

คำนำผู้แปล

หนังสือที่อยู่ในมือของท่านขณะนี้คือ ผลงานแปลจากหนังสือเล่มเล็กที่มีชื่อว่า “อັตตศฺฟิยะฮฺ วัตตํรฺบิยะฮฺ วะหาญะฮฺ อัลมุสลิมิน อัลยฮิมา” ซึ่งเดิมทีแล้วเป็นการบรรยายของอะฮฺลุลหะดีษแห่งศตวรรษนี้ ผู้ถูกขนานนามว่าเป็นผู้ปกป้องสุนนะฮฺและทำลายบิดอะฮฺ นั่นคือชัยคุ มุฮัมมัด นาศิรุดดีน อัล-อัลบานียฺ เราะหิมะฮฺลลอฮฺ

ในหนังสือเล่มนี้ ชัยคุอธิบายว่าปัจจุบันนี้ คำสอนอิสลามไม่บริสุทธิ์เหมือนอิสลามในสมัยของท่านเราะฮฺลุลลอฮฺ ค็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม และบรรดาเศาะหาบะฮฺแล้ว เกือบทุกด้านของคำสอนอิสลามแปดเปื้อนไปด้วยความเข้าใจและคำสอนที่หลงผิดและมดเท็จ ซึ่งไม่ได้มีแหล่งที่มาจากอัลลอฮฺและเราะฮฺลุลลอฮฺของพระองค์ ทั้งในด้านอะกิดะฮฺ , หะดีษ , ตัฟสีร์ , ฟิกฮฺ และด้านอื่นๆ ล้วนมีคำสอนที่มีได้มาจากอัลกุรอานและอัสสุนนะฮฺแทรกซึมเข้าไป

ท่านได้ทุ่มเทพลังและความสามารถทั้งหมดที่มีเพื่อสร้างการชำระล้าง (ตศฺฟิยะฮฺ) ครั้งใหญ่ในหลายๆ คำสอนของอิสลาม ในด้านอะกิดะฮฺ ท่านได้คัดแยกอะกิดะฮฺอิสลามออกจากความเชื่อที่ผิดเพี้ยน งมงาย ไสยศาสตร์ และการตั้งภาคีทั้งหลาย , ในด้านหะดีษ ท่านได้ชะล้างหะดีษของท่านเราะฮฺลุลลอฮฺ ค็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ออกจากหะดีษฏะอ์ฟ เมาฎูอ และหะดีษที่ไม่มีแหล่งที่มา , ในด้านฟิกฮฺ

ท่านได้ทำความสะอาดฟิกละฮ์อิสลามให้ปลอดจากทัศนคติที่เห็นต่าง ๆ ของมนุษย์ที่สวนทางกับ อัลกุรอานและอัซสุนนะฮ์ และจากบิดอะฮ์ต่างๆ ที่ไม่ได้มีแบบฉบับจากท่านเราะสูลและบรรดาเศาะหาบะฮ์ ส่วนในด้านตัฟสีรนั้นท่านได้จัดการอธิบายที่ไม่เคยมีอยู่ในสมัยของท่านเราะสูลุลลอฮ์และบรรดาเศาะหาบะฮ์ออกไป

หลังจากที่ท่านได้ทำความสะอาดและซักฟอกคำสอนของอิสลามแล้ว ท่านก็ทำการตรึงปิยะฮ์คือ การชี้แนะและเชิญชวนมุสลิมให้ยึดมั่นและปฏิบัติตามคำสอนอิสลามที่ดั้งเดิมและถูกต้อง นั่นคือคำสอนอิสลามที่มาจากท่านเราะสูลุลลอฮ์ คืออัลลัลอฮ์ อะลียะฮ์ วะสัลลัม

ท่านได้ใช้ชีวิตของท่านเพื่อการเดินไปบนเส้นทางนี้ และท่านเชิญชวนชาวมุสลิมทั้งหลาย โดยเฉพาะบรรดาอุละมาอ์และผู้แสวงหาความรู้ให้ร่วมมือและช่วยเหลือกันในการดำเนินตามแนวทางการตัศฟิยะฮ์และตรึงปิยะฮ์นี้

หวังว่าท่านผู้อ่านจะได้รับประโยชน์จากคำแนะนำทางวิชาการชิ้นนี้ของท่าน และปฏิบัติมัน พร้อมกับเผยแพร่แก่ผู้อื่นต่อไป อินชาอัลลอฮ์

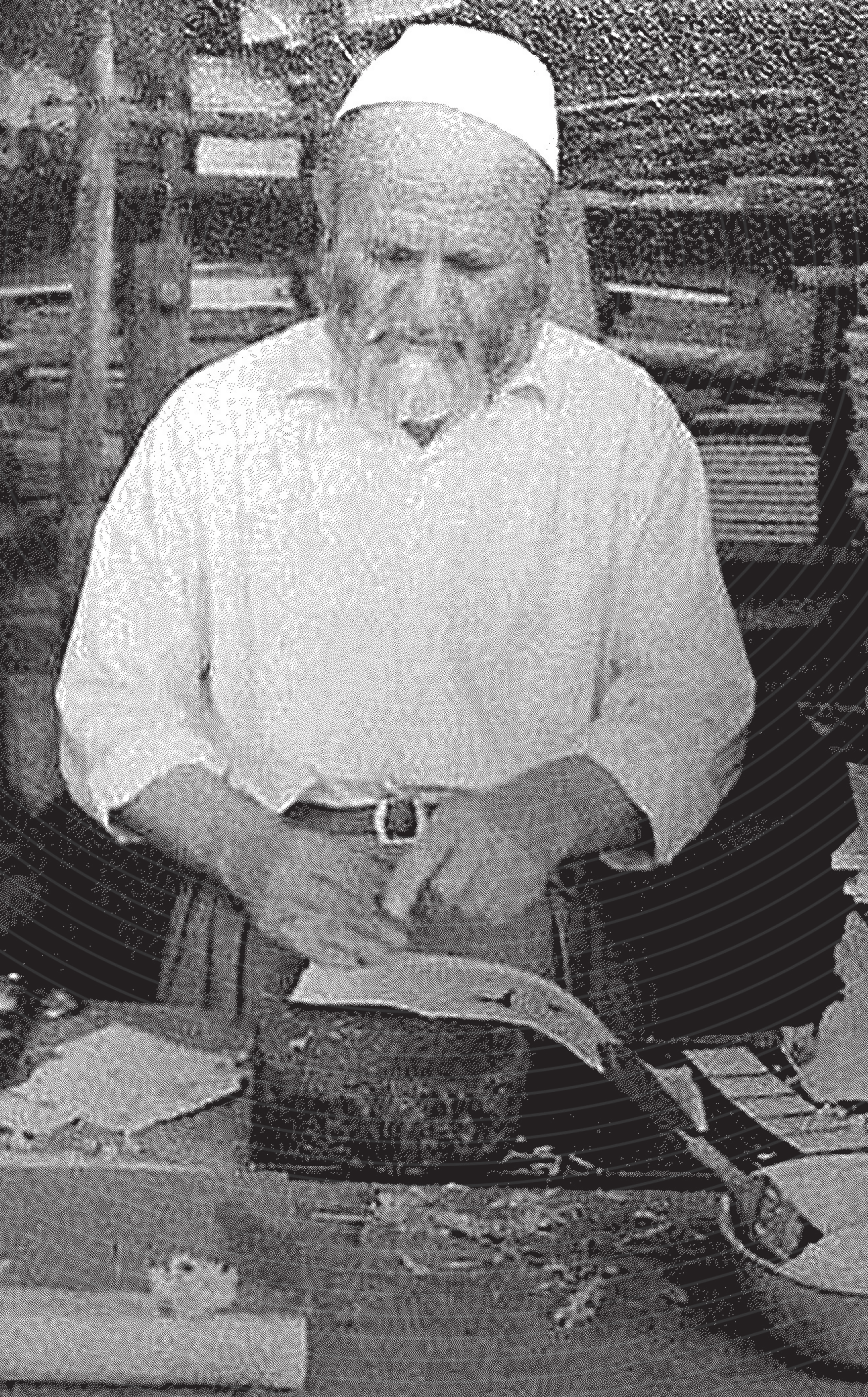
ด้วยรักและรัศมี

Zunnur

24 ตุลาคม 2557 l 30 ชุลหิจญะฮ์ 1435

สารบัญ

คำนำผู้แปล	3
สารบัญ	5
ประวัติของชัยคุอัลบานีย์โดยสังเขป	7
บทนำ	13
ความตกต่ำที่มาประสบกับมุสลิม	17
เหตุใดมุสลิมจึงประสบกับความตกต่ำ	19
ทางออกจากความตกต่ำ	27
ท่าทีของเราต่อความเห็นต่าง	29
ท่านเราะสูลุลลอฮ์ คือลัทธิลอส อะลัยฮิ วะสัลลัม	
ยกมือวางที่หน้าอกเสมอในทุกการละหมาด	33
ทุกสิ่งที่ทำให้มีนเมา คือสิ่งหะรอม	37
การนิกاحโดยปราศจากวะลีย์เป็นโมฆะ	45
การอิจญ์ติฮาดที่ผิดไม่สามารถนำมาเป็นหุกุมได้	49
ผู้ที่ฆ่าผู้ปฏิเสธศรัทธาจะไม่โดนโทษประหารชีวิต	53
ความสำคัญของการตัดฟิยะฮ์และดาร์บิยะฮ์	57
ปิดท้าย	61

ประวัติของชัยคุอัลบานีย์โดยสังเขป

ชัยคุ มุฮัมมัด นะศิรุดดีน อัล-อัลบานีย์
(เสียชีวิตในปีฮิจเราะฮ์ศักราชที่ 1420)

ท่านคือผู้ฟื้นฟูอิสลาม (มุญ์ตุดดีน) แห่งศตวรรษนี้ ดำรง
และผลงานของท่านนั้นมีมากมาย และเป็นตำราที่ประพันธ์
ขึ้นเพื่อรับใช้อิสลามทั้งสิ้น โดยเฉพาะในสาขาวิชาอัล-หะดีษ
ท่านคือผู้ที่ทำให้หลักการอิสลามบริสุทธิ์จากหะดีษฎะอ์ฟ
และเมาฎูอ์

ตระกูลและการเติบโตของท่าน

ท่านชื่อ อับดุลเราะหมาน มุฮัมมัด นะศิรุดดีน
บิน นูห อัล-อัลบานีย์ ท่านเกิดในปีฮิจเราะฮ์ที่ 1333
ที่อัศเกาะดร์ เมืองหลวงของอัล-เบเนีย ท่านเติบโตท่ามกลาง
ครอบครัวที่มีฐานะไม่ค่อยสู้ดีนัก แต่มีความรักต่อความรู้และ
ผู้รู้ บิดาของชัยคุอัล-อัลบานีย์ คือ อัล-หัจญ์ นูห ผู้สำเร็จการ
ศึกษาจากสถาบันความรู้ชะรีอะฮ์ที่เมืองหลวงของรัฐแห่ง
ราชวงศ์อูซมานียะฮ์ (ปัจจุบันคือ อิสตันบูล) และเมื่อเกษียณ
อะหมัด ซาฆอ ขึ้นครองราชย์ที่ เมืองอัล-เบเนียและได้เปลี่ยน

ระบบการปกครองเป็นระบอบเซคิวลาร์ ท่านชัยคุนุห์ จึงมีความกังวลใจเป็นอย่างยิ่งต่อตัวท่านเองและครอบครัว

สุดท้าย ท่านก็ได้ตัดสินใจอพยพไปยังเมืองซามโดยหวังที่จะรักษาไว้ซึ่งศาสนาของท่านและครอบครัว และเพราะเกรงว่าจะประสบกับฟิตนะฮ์อันเลวร้าย ท่านจึงออกเดินทางไปยังดามัสกัส

เมื่อถึงดามัสกัส ท่านชัยคุอัล-อัลบานีย์ที่ยังเป็นเด็กเล็ก ได้เริ่มต้นชีวิตด้วยการศึกษาภาษาอาหรับ ท่านเข้าเรียนในมัद्रอสะฮ์ที่อยู่ในการดูแลของญุมฮิยะฮ์ อัล-อิสอัฟ อัล-ค็อยรียะฮ์ ท่านเล่าเรียนในโรงเรียนดังกล่าวจนจบชั้นอิบติดาอียะฮ์ แล้วท่านก็ได้ศึกษาต่อกับบรรดาชัยคุทั้งหลาย ท่านศึกษาอัล-กุรอานจากบิดาของท่านเอง แล้วก็ได้เล่าเรียนฟิกฮ์มัซฮับหะนะฟีจากบิดาของท่านต่อจากนั้นด้วย

ชัยคุ อัล-อัลบานีย์ ได้รับการสอนความรู้และทักษะการช่อมนาฟิกาจากบิดาของท่านจนมีความเชี่ยวชาญกระทั่งกลายเป็นคนที่มีชื่อเสียงในเรื่องนี้ ทักษะนี้กลายเป็นหนึ่งในวิถีชีวิตและอาชีพของท่าน

ขณะอายุได้ 20 ปี ชัยคุ อัล-อัลบานีย์ในวัยหนุ่มได้นำตัวเองเข้าสู่การเรียนรู้อะการหะดีษจากบทความและเนื้อหาที่มีอยู่ในวารสารอัล-มะนาร์ อันเป็นวารสารที่ถูกตีพิมพ์เผยแพร่โดยชัยคุ มุฮัมมัด เราะเซิด ริฎอ ผลงานชิ้นแรกในด้านนี้ของท่านก็คือ การคัดลอกหนังสือชื่อ อัล-มุฆนีย์ อัน ฮัมลิ

อัล-อัศฟาร ฟิ ตัครีญ์ มา ฟิ อัล-อิศอบะฮฺ มิน อัล-อัคบาร์
เป็นหนังสือที่ประพันธ์โดย อัล-อิรอกียฺ เป็นหนังสือที่
ตรวจสอบหะดีษที่มีอยู่ในอิหยาย์ อุฎุมม์ อัค-ดิน ของ
อัล-ฆะชะลีเย่ งานของชัยคุอัล-อัลบานียฺในสาขาหะดีษครั้ง
นี้ บิดาของท่านไม่ค่อยเห็นชอบด้วยและได้วิจารณ์ว่า แท้จริง
แล้ว วิชาหะดีษคืองานของคนล้มละลาย

แต่ทว่า ชัยคุ อัล-อัลบานียฺกลับยิ่งหลงใหลและ
รักในศาสตร์หะดีษ ท่านชัยคุ อัล-อัลบานียฺ ไม่มีเงินพอที่จะ
ซื้อตำรับตำรามาศึกษา ท่านจึงใช้ประโยชน์จากห้องสมุด
อัช-ซอฮิรียะฮฺแห่งเมืองดามัสกัสในการศึกษาเรียนรู้ แล้วก็ได้อ่าน
ยืมหนังสือต่างๆ จากห้องสมุดอื่นๆ อีกด้วย

ดังนั้น หะดีษจึงเป็นสิ่งที่ท่านใช้เวลาอยู่กับมันอย่าง
สม่ำเสมอจนต้องปิดร้านซ่อมนาฬิกาไป ท่านใช้เวลานานอยู่
ในห้องสมุดอัช-ซอฮิรียะฮฺ ท่านใช้เวลาอยู่ในนั้นประมาณ 12
ชั่วโมงต่อวัน ท่านจะไม่ละจากตำราหะดีษ เว้นแต่ช่วงเวลา
ละหมาดและเวลาทานอาหารเท่านั้น และท่านจะนำอาหาร
ไปยังห้องสมุดเพียงเล็กน้อยด้วย

สุดท้าย หัวหน้าบรรณารักษ์ห้องสมุดถึงกับต้องมอบ
กุญแจของห้องสมุดให้กับท่านเป็นการเฉพาะ (เนื่องจากท่าน
มาใช้ห้องสมุดบ่อยมาก และใช้เวลานานกว่าผู้อื่น) ดังนั้น ท่าน
จึงมาใช้บริการห้องสมุดก่อนใครอื่น (รวมถึงบรรณารักษ์เอง)
แล้วก็กลับหลังคนอื่นๆ ทั้งหมดด้วย ผู้คนสรรเสริญจากการใช้
ห้องสมุดตั้งแต่วะลาซุฮฺ แต่สำหรับท่านนั่นคือ หลังละหมาด

อิซฮ์ เช่นนี้แหละคือกิจวัตรประจำวันของท่านที่ดำเนินไป
เป็นแรมปี

ถูกคุมขัง

ชัยคฺ อัล-อัลบานีย์เคยถูกจำคุก 2 ครั้ง ท่านถูกจำคุก
ครั้งแรกเป็นเวลานาน 1 เดือน และครั้งที่ 2 เป็นเวลา
6 เดือน ซึ่งนั่นมิใช่เพราะเหตุอื่นใด นอกจากเพราะ
ความขยันขันแข็งในการทำงานตะอวะฮฺสู่สุนนะฮฺและ
ต่อต้านบิดอะฮฺ จนทำให้ผู้อิฎฉาวิชาทั้งหลายต้องขว้าง
พิตนะฮฺใส่ท่าน

ตำแหน่งหน้าที่ของท่าน

ชัยคฺ อัล-อัลบานีย์เคยสอนที่มหาวิทยาลัย
อิสลามียะฮฺ (มหาวิทยาลัยอิสลามมะดีนะฮฺ) นาน 3 ปี ตั้งแต่
ปีอิหฺเราะฮฺที่ 1381-1383 ท่านสอนวิชาหะดีษและความรู้
เรื่องหะดีษ หลังจากนั้น ท่านได้ย้ายไปยังจอร์แดน ในปี
อิหฺเราะฮฺที่ 1388 กระทรวงศึกษาธิการขอให้ท่านชัยคฺ
อัล-อัลบานีย์ เป็นหัวหน้าแผนกวิชาการอิสลาม ประจำคณะ
ศึกษาศาสตร์ ที่มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง ณ ประเทศจอร์แดน
แต่สถานการณ์ในตอนนั้นไม่อำนวยให้ท่านตอบรับตำแหน่งนี้

ปีอิหฺเราะฮฺที่ 1395 จนถึง 1398 ท่านได้เดินทางกลับ
มายังเมืองมะดีนะฮฺ เป็นหนึ่งในคณะผู้บริหารมหาวิทยาลัย
อิสลามที่นั่น โดยได้รับเกียรติอย่างสูงจากกษัตริย์ฟะฮ์ดแห่ง

ซาอูติอาร์เปยในวันที่ 14 ซุลเกาะฮะฮฺ 1419

ส่วนหนึ่งจากงานเขียนของท่าน

งานเขียนของท่านนั้นมีมากมาย บางส่วนที่ถูกตีพิมพ์แล้ว ซึ่งมีทั้งที่ยังมีอยู่และที่สูญหายไปแล้ว รวมจำนวนทั้งสิ้นประมาณ 219 เล่ม และต่อไปนี่คือตัวอย่างหนังสือที่มีชื่อเสียงของท่าน :

1. อะดาบ ซิฟอฟี อัศ-สุนนะฮฺ วัล-มุญฺาะฮะเราะฮฺ
2. อัล-อัจญ์วียะฮฺ อัน-นาฟียะฮฺ อะลา อัศฮิละฮฺ มัสญิด อัล-ญามียะฮฺ
3. สิลสิละฮฺ อัล-อะหาดีษ อัศ-เศาะฮีหะฮฺ
4. สิลสิละฮฺ อัล-อะหาดีษ อัฏ-ฏะอียะฮฺ วัล-มาญูอะฮฺ
5. อัต-ตาวาสุล วะ อันวาลูฮฺ วะอะหฺกามุฮฺ
6. อะหฺกาม อัล-ญะนาอีย วะบิตาอฺฮา

ในขณะเดียวกัน ท่านก็มีเทปบรรยาย เทปการตอบโต้แนวทางที่หลงผิด และเทปถาม-ตอบเกี่ยวกับปัญหาต่างๆ ด้วย และท่านชัยคุ อัล-อัลบานียฺ ยังได้ทิ้งมรดกอันเป็นห้องสมุดส่วนตัวในรูปแบบของตำราหนังสือต่างๆ ที่ได้ถูกตีพิมพ์แล้ว หนังสือภาพถ่าย และบทความต่างๆ ซึ่งทั้งหมดถูกส่งต่อไปยังห้องสมุดญามียะฮฺ โดยมีเงื่อนไขข้อตกลงเพื่อการระวอะฮฺไปสู่อัล-กิตาบ (อัล-กูรอาน) และอัศ-สุนนะฮฺ , แนวทางของสะละฟุศศอลิหฺ เท่านั้น

การเสียชีวิตของท่าน

ท่านเสียชีวิตในวันศุกร์ ที่ 20 กุมภาพันธ์ อี้ช-ชานี ช่วงเวลา ก่อนมัฆริบ ผู้คนกว่า 5,000 คนมาร่วมละหมาดให้ท่าน และฝังท่านในค้ำของวันเสาร์ ที่ 21 กุมภาพันธ์ อี้ช-ชานี 1420 หรือตรงกับวันที่ 1 ตุลาคม 1999 ขออัลลอฮทรงเมตตาชัยคุ อัล-อัลบานีย์ ด้วยความเมตตาที่กว้างขวาง และตอบแทนท่านและบรรดามุสลิมด้วยความดีงาม และจัดสรรให้แก่ท่านซึ่งสวนสวรรค์อันสุขสถาพร

บทนำ

มวลการสรรเสริญเป็นเอกสิทธิ์ของอัลลอฮ์ เราสรรเสริญต่อพระองค์ ขอความช่วยเหลือจากพระองค์ ขอการอภัยโทษจากพระองค์ และเราขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์ให้พ้นจากความชั่วร้ายของเราเองและจากข้อผิดพลาดในการงานของเรา ใครก็ตามที่พระองค์ทรงชี้แนะทางให้ ก็ไม่มีใครสามารถทำให้เขาหลงผิดได้ และใครก็ตามที่อัลลอฮ์ทรงให้เขาหลงผิด ก็ไม่มีใครสามารถชี้แนะทางแก่เขาได้ ผมขอปฏิญาณตนว่าไม่มีพระเจ้าที่เที่ยงแท้ นอกจากอัลลอฮ์ผู้เดียวเท่านั้น ไม่มีภาคใดๆ สำหรับพระองค์ท่าน และผมขอปฏิญาณตนว่ามุฮัมมัดคือบ่าวและศาสนทูตของพระองค์

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ

โอ้บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงยำเกรงอัลลอฮ์อย่างแท้จริงเถิด และพวกเจ้าจงอย่าตายเป็นอันขาด นอกจากในสถานะที่พวกเจ้าเป็นผู้มอบน้อมเท่านั้น (อาลิอิมรอน 3 : 102)

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ
وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ
الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا

โอบนุชยชาติทั้งหลาย จงยำเกรงพระเจ้าของพวกเขา
เจ้าที่ได้บังเกิดพวกเจ้ามาจากชีวิตหนึ่ง และได้ทรงบังเกิด
จากชีวิตนั้นซึ่งคู่ครองของเขา และได้ทรงให้แพร่สะพัดไป
จากทั้งสองนั้น ซึ่งบรรดาชายและบรรดาหญิงอันมากมาย
และจงยำเกรงอัลลอฮฺที่พวกเจ้าต่างขอกันด้วยพระองค์
และพึงรักษาเครือญาติ แท้จริงอัลลอฮฺทรงสอดส่องดูพวก
เจ้าอยู่เสมอ (อันนิสาฮ์ 4 : 1)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ
وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

โอ้อบรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงยำเกรงอัลลอฮฺและ
จงกล่าวถ้อยคำที่เที่ยงธรรมเถิด พระองค์จะทรงปรับปรุง
การงานของพวกเจ้าให้ดีขึ้นสำหรับพวกเจ้า และจะทรง
อภัยโทษความผิดของพวกเจ้าให้แก่พวกเจ้าและผู้ใดเชื่อ
ฟังปฏิบัติตามอัลลอฮฺและเราะสุลของพระองค์ แน่นอนเขา
ได้รับความสำเร็จใหญ่หลวง (อัลอะหฺซาบ 33 : 70-71)

อนึ่ง แท้จริงคำกล่าวที่สัตย์จริงที่สุดนั้นคือพระดำรัส
 ของอัลลอฮ์ และทางนำที่ดียิ่งคือทางนำของท่านนบีฮัมมัด
 ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม และการทำงานที่เลวร้ายที่สุดคือ
 การงานที่ถูกอูตริขึ้นมาในศาสนา และทุกอูตริกรรมในศาสนา
 นั้นคือบิตอะฮ์ และทุกบิตอะฮ์คือความหลงผิด และทุกความ
 หลงผิดอยู่ในไฟนรก

ความตกต่ำที่มาประสบกับมุสลิม

อย่างที่ท่านทั้งหลายทราบกัน วันนี้เราอยู่ในยุคสมัยที่ชาวมุสลิมประสบกับความตกต่ำที่น่าอัปยศชนิดที่ไม่สามารถจะย่ำแย่ไปมากกว่านี้อีกแล้ว (ตกต่ำที่สุดแล้ว) หน้าที่ยังตกเป็นทาสผู้อื่นอีกด้วย ทั้งที่มุสลิม (ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และเราะสูลนั้น) ที่จริงแล้วไม่น่าจะเป็นไปได้และไม่เหมาะสมเลยที่จะประสบกับเรื่องเช่นนั้น แต่ดังกล่าวนั้นแหละคือความจริงในปัจจุบัน ประเทศมุสลิมทั้งหลายถูกปกคลุมด้วยความตกต่ำและความทุกข์ยากที่มากมายหลากหลายแตกต่างกันไปตามแต่ละประเทศ

เห็นความจริงนี้แล้ว สมควรอย่างยิ่งที่ชาวมุสลิมทั้งหลายทั้งปัจเจกบุคคลหรือกลุ่มสังคมต่างๆ จะต้องถามตนเองว่า “อะไรคือสาเหตุของทุกสิ่งทุกอย่างนี้?” ทำไมมุสลิมในทุกๆ ที่จึงติดกับและถลำตกลงไปในความทุกข์ยาก ความเสื่อมถอย ความตกต่ำ และความไร้หน้าตา? และเราก็ควรถามด้วยเช่นกันว่า วิธีการเยียวยารักษาโรคร้ายทั้งหมดนี้เป็นอย่างไร? มีทางออกใดบ้างที่เราควรก้าวเดินไปเพื่อที่เราจะสามารถรอดพ้นจากร่างแหแห่งความยากลำบากนี้ไปได้

มีความคิดเห็น คำอธิบาย และทัศนะต่างๆ ผุดขึ้นมาจากที่ต่างๆ ทั้งหมดต่างมุ่งนำเสนอความคิดและวิธีการเพื่อแตกประเด็นปัญหาใหญ่ดังกล่าว เพื่อที่จะให้ได้ทางออกสำหรับสภาพที่แสนอภัยสลดนี้

แต่สำหรับผม นั้น ปัญหานี้คือหนึ่งในสภาพการณ์ที่เคยได้รับการกล่าวถึงมาก่อนแล้วโดยท่านเราะสูลุลลอฮ์ คืออิลลุลลอฮ์ อะลัยฮิ วะสัลลัม อีกทั้งยังมีคำอธิบายในหะดีษอีกหลายบทที่มีสายรายงานที่ถูกต้องถึงท่านนบี และในขณะเดียวกันท่านก็ได้แจ้งวิธีจัดการกับปัญหาดังกล่าวด้วย

และนี่คือหนึ่งในหะดีษดังกล่าวของท่านเราะสูลุลลอฮ์ คืออิลลุลลอฮ์ อะลัยฮิ วะสัลลัม

إِذَا تَبَايَعْتُمْ بِالْعَيْنَةِ، وَأَخَذْتُمْ أَذْنَابَ الْبَقَرِ، وَرَضِيتُمْ بِالزَّرْعِ، وَتَرَكْتُمْ
الْجِهَادَ، سَلَّطَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ ذُلًّا لَا يَنْزِعُهُ حَتَّى تَرْجِعُوا إِلَى دِينِكُمْ

เมื่อใดที่พวกท่านซื้อขายกันด้วยรูปแบบ อัลอีนะฮ์ คอยตามจับหางวัว มีความพอใจอยู่กับการเพาะปลูก และละทิ้งการญิฮาด อัลลอฮ์จะทรงให้ความตกต่ำประสบกับพวกท่าน โดยที่พระองค์จะมีทรงถอดถอนมันออกไป จนกว่าพวกท่านจะกลับไปยังศาสนาของพวกท่าน

เหตุใดมุสลิมจึงประสบกับความตกต่ำ

ในหะดีษข้างต้นเราพบโรคร้ายที่เข้าจู่โจมและแพร่ระบาดในหมู่ชาวมุสลิม ในหะดีษดังกล่าวท่านเราะสูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้พูดถึงโรคร้าย 2 ประเภท และนี่เป็นการยกตัวอย่างที่น้อยนิดมากเมื่อเทียบกับโรคร้ายอีกมากมายที่มาประสบกับชาวมุสลิม

2 โรคร้ายดังกล่าวนั้นคือ

1. การทำสิ่งหะรอม ทั้งๆที่รู้ โดยพยายามหาข้ออ้างสนับสนุนสิ่งนั้นจนถูกมองว่าเป็นสิ่งหะลาล

มีมุสลิมจำนวนไม่น้อยเลยที่กระทำการสิ่งหะรอม โดยที่พวกเขาคิดว่าสิ่งที่พวกเขากระทำนั้นคือการกระทำที่หะลาล หรือกระทั่งบางครั้งพวกเขาก็พยายามเสาะหาข้ออ้างต่างๆ มาสนับสนุนว่าสิ่งที่พวกเขากระทำนั้นหะลาล เรื่องนี้มีระบุไว้ในคำพูดของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ที่ว่า

إِذَا تَبَايَعْتُمْ بِالْعِيَةِ

เมื่อใดที่พวกท่านซื้อขายกันด้วยรูปแบบอัลฮินะฮ์

อัลอีนะฮ์ คือรูปแบบการค้าขายชนิดหนึ่งซึ่งเป็นที่รู้จักกันดีตามที่มีระบุในตำราฟิฮ์ โดยที่ผู้ซื้อทำการซื้อด้วยการผ่อนจ่ายเป็นงวดในระยะเวลาที่กำหนด หลังจากนั้น (ไม่ว่าจะด้วยเหตุอะไรก็ตามแต่) ผู้ซื้อได้ขายสินค้าดังกล่าวคืนแก่ผู้ขายโดยวิธีการจ่ายสดในราคาที่น้อยกว่าราคาเดิม

ตามหะดีษข้างต้นแล้วการซื้อขายด้วยรูปแบบอัลอีนะฮ์เช่นนี้นั้นหะรอม และจะเป็นเหตุให้อัลลอฮ์แสดงความโกรธกริ้วด้วยการให้ความตกต่ำประสบกับชาวมุสลิม

ตัวอย่างการซื้อขายแบบอัลอีนะฮ์ เช่น การซื้อรถยนต์หนึ่งคันในราคา 10,000 ลิร่าด้วยการผ่อนจ่าย ต่อมาด้วยเหตุบางอย่าง ผู้ซื้อก็ขายรถยนต์คันดังกล่าวคืนแก่ผู้ซื้อในราคา 8,000 ลิร่าโดยจ่ายสด แล้วการซื้อขายนี้ก็ถูกมองว่าไม่มีผู้ขาดทุน แม้ว่าฝ่ายหนึ่งจะได้กำไร 2,000 ลิร่าก็ตาม

กำไรส่วนต่าง 2,000 ลิร่านี้คือดอกเบี้ย (ริบอา) อย่างชัดเจน ดังนั้นมันจึงหะรอมสำหรับมุสลิมที่ได้รับรู้คำสั่งของอัลลอฮ์และเราะสูลที่ห้ามยุ่งเกี่ยวกับดอกเบี้ย ในการที่พวกเขาถือว่าการค้าขายแบบอัลอีนะฮ์นั้นหะลาล トラバใดที่ในการซื้อขายมีส่วนกำไรเนื่องจากส่วนต่างเช่นนี้ซึ่งเป็นดอกเบี้ยอย่างชัดเจน แต่กระนั้นก็ยังคงมีคนจำนวนหนึ่งที่มองว่ากระทำได้ โดยอ้างว่าเรื่องดังกล่าวยังอยู่ในกรอบการซื้อขายและอ้างหลักฐานกว้างๆ จากสุเราะฮ์อัลบะเกาะเราะฮ์อายะฮ์ที่ 275 ที่ว่า

وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا

และอัลลอฮ์นั้นทรงอนุมัติการขาย และทรงห้ามการ
เอาดอกเบี้ย (อัลบะเกาะเราะฮฺ 2 : 275)

อีกทั้งพวกเขายังพูดต่อไปอีกว่า “นี่คือเรื่องซื้อขาย
ไม่มีปัญหาเรื่องการเพิ่มหรือลดราคา”

ทว่าความจริงแล้วผู้ที่ซื้อรถเงินผ่อนเป็นจำนวนเงิน
10,000 ลีร่า แล้วจากนั้นก็ขายมันในราคา 8,000 ลีร่า ซึ่ง
ต้องจ่ายเป็นเงินสดเท่านั้น อันที่จริงเขาเพียงต้องได้เงิน
จำนวน 8,000 ลีร่า โดยที่ผู้ขายรถในครั้งแรกซึ่งกลายเป็นผู้
ซื้อในครั้งนี้ก็รู้ดีในเรื่องนี้ เหตุไฉนเล่าเขาจึงมิให้ผู้ซื้อรถได้ยืม
เงิน 8,000 ลีร่า เสียแต่ครั้งแรกโดยหวังในผลบุญจากอัลลอฮ์
ว่าเขากลับหวังในกำไร 2,000 ลีร่าเท่านั้น และทั้งสองฝ่าย
ต่างก็หาข้ออ้างสนับสนุนด้วยการบอกว่ามันคือการซื้อขายที่
หะلال

มีอยู่ 2 เรื่องที่เราทั้งคู่ก็รู้ว่ามิอยู่ในตัวท่านเราะสูลุลลอฮ์
คือลัลลอลฮฺ อะลัยฮิ วะสลัลัม

หนึ่ง ท่านคือผู้มีสิทธิ์คู่ควรที่สุดในการอธิบายเนื้อ
หาอัลกุรอาน ดังที่มีปรากฏหลักฐานในสุเราะฮ์อันนะหฺล
อายะฮ์ที่ 44 ว่า

وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ

และเราได้ให้อัลกุรอานแก่เจ้าเพื่อเจ้าจะได้ชี้แจง
(ให้กระจ่าง) แก่มนุษย์ซึ่งสิ่งที่ได้ถูกประทานมาแก่พวกเขา
(อันนะหฺลุ 16 : 44)

ดังนั้น เราจึงไม่สามารถพูดได้ว่าเป็นการซื้อขาย แต่
นี่คือดอกเบี้ย(ริบา) เนื่องจากมีค่าชี้แจงจากท่านนบี
คือลัลลอฮ์ อะลัยฮิ วะสลัม แล้ว

สอง ท่านมีความเป็นห่วงเป็นใยและใส่ใจต่ออุมมะฮฺ
ของท่านอย่างยิ่ง ดังหลักฐานในสุเราะฮ์อัตเตาบะฮฺ อายะฮ์
ที่ 128 ว่า

بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ

(เขา) เป็นผู้เมตตาผู้กรุณาต่อบรรดาผู้ศรัทธา
(อัตเตาบะฮฺ 9 : 128)

ซึ่งหนึ่งในสัญญาณความรักความเมตตาของท่านที่มี
ต่อเราก็คือ การที่ท่านแจ้งเตือนเราถึงการหลอกลวงอันซ่อน
เร้นของชัยฏอนที่มีต่อมนุษย์ทั้งหลาย และท่านยังเตือนเรา
ผ่านหะดีษหลายบทให้ระมัดระวังอย่าได้ติดกับดักของ
ชัยฏอน และหนึ่งในบรรดากับดักทั้งหลายของชัยฏอนนั้นก็คือ
เรื่องที่เรากำลังพูดคุยกันนี้ คือเมื่อพวกท่านซื้อขายกัน

ด้วยรูปแบบอัลอินะฮฺ หมายความว่าเมื่อใดที่พวกท่านอนุมัติ สิ่งที่อัลลอฮ์และเราะสูลของพระองค์ห้ามด้วยเล่ห์กลอันต่ำช้า โดยเรียกมันว่าการซื้อขาย ทั้งที่ความจริงแท้จริงมันคือหนี้สินที่หวังผลกำไร และนี่คือดอกเบียที่ชัดเจน ด้วยเหตุนี้ ท่านเราะสูลุลลอฮ์ คือลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลิม จึงเตือนพวกเราไว้ในหะดีษนี้เพื่อที่เราจะได้ไม่อนุมัติในสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงสั่งห้ามแล้ว ด้วยการเสาะหาข้ออ้างต่างๆ มาสนับสนุน

การกระทำดังกล่าวนั้นเลวร้ายยิ่งกว่าการที่มุสลิมคนหนึ่งทำสิ่งที่หะรอม โดยที่ตัวเขา รู้ดีว่าการกระทำดังกล่าว นั้นหะรอมเสียอีก คนลักษณะนี้ยังคงมีความหวังว่าจะกลับเนื้อกลับตัว (เตาบะฮฺ) ไม่วันใดก็วันหนึ่งข้างหน้า แต่คนที่กระทำสิ่งที่หะรอมอย่างชัดเจน แต่เขา กลับเชื่อมั่นว่ามันหะลาล เนื่องจากการตีความที่ผิด หรือด้วยความอ่อนด้อยในความรู้ ศาสนา คนแบบนี้มีความเป็นไปได้น้อยมากที่เขาจะสำนึก และกลับเนื้อกลับตัว เขาจะสำนึกและกลับเนื้อกลับตัวได้อย่างไรกัน ในเมื่อตัวเขาไม่รู้สึกว่าตนกำลังทำความผิด ?

นั่นเป็นเหตุผลว่า ทำไมการทำให้สิ่งที่หะรอมที่ถูกเชื่อว่าเป็นสิ่งหะลาลนั้นอันตรายกว่าการทำให้สิ่งที่รู้ดีว่าเป็นการกระทำที่หะรอมอย่างชัดเจน คนที่กินดอกเบียและเขารู้ว่านั่นคือดอกเบียและเชื่อมั่นว่ามันหะรอม เท่ากับว่าเขาต่อต้านอัลลอฮ์และเราะสูลของพระองค์ แต่กระนั้นก็ยังดีกว่าเมื่อเทียบกับคนที่กินดอกเบีย แต่เชื่อว่าสิ่งที่เขากินนั้นหะลาล เรื่องนี้เหมือนกับเรื่องของคนที่ดื่มสิ่งมีนเมา (ค็อมรฺ)

และเชื่อว่าสิ่งที่เขาคั้นนั้นหะรอม ความหวังที่คนอื่นๆนี้จะเตาบะฮฺต่ออัลลอฮ์นั้นย่อมมีอยู่มาก แตกต่างจากคนที่คั้นสิ่งมีนเมาแต่กลับคิดว่าสิ่งที่ตนคั้นนั้นหะลาละ พฤติกรรมหลังยอมอันตรายกว่า เพราะยากที่จะคาดหวังได้ว่าผู้กระทำจะกลับเนื้อกลับตัว トラบใดที่เขายังยึดมั่นกับความเข้าใจและความคิดที่ผิดๆนี้ และแน่นอนว่าความจริงแล้วการกระทำความผิดเป็นบิตอะฮฺ เลวร้าย และอันตรายกว่าการฝ่าฝืนที่ผู้กระทำรู้ตัวว่าเป็นการฝ่าฝืน

ท่านเราะสูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้กล่าวไว้ในหะดีษข้างต้นเกี่ยวกับอัลอีนะฮฺ และท่านได้เน้นย้ำว่าอัลลอฮ์จะทรงให้ความตกต่ำประสพกับชาวมุสลิม เมื่อใดที่ส่วนใหญ่ของพวกเขาก่อสิ่งที่หะรอม โดยคิดและเชื่อว่าสิ่งนั้นหะลาละ อันเนื่องมาจากการเข้าใจหลักฐานที่ผิดพลาดหรือเนื่องจากการอธิบายและตีความที่ผิดเพี้ยน

2. เลยเกิดในเรื่องใดเรื่องหนึ่งจนลืมน้ำที่ทาง

ศาสนา โรคภัยอีกอย่างหนึ่งที่ประสพกับชาวมุสลิมคือ การที่ชาวมุสลิมจำนวนมากเลยเกิดในการทำบางสิ่งบางอย่าง เช่น การเลี้ยงปศุสัตว์หรือทำการเกษตรจนเลยหน้าทีทางศาสนา เรื่องนี้มีระบุอยู่ในคำของท่านเราะสูลที่ว่า

وَأَخَذْتُمْ أَذْنَابَ الْبَقَرِ ، وَرَضِيتُمْ بِالزَّرْعِ

คอยตามจับหางวัว มีความพอใจอยู่กับการเพาะปลูก

หมายถึง พวกเขาร่วมอยู่กับการพยายามเลี้ยงปศุสัตว์ การเกษตร การเพาะปลูก การค้าขาย และอื่นๆ โดยอ้างว่า อัลลอฮ์สั่งให้มุสลิมแสวงหาริซกี แต่พวกเขาเลยเถิดเกินไปในเรื่องนี้ จนไม่สนใจบทบาทหน้าที่ต่างๆ ทางศาสนาที่อัลลอฮ์ได้บัญญัติไว้แก่ชาวมุสลิม เช่น การญิฮาด, การละหมาด, การจ่ายซะกาต, การทำหัจญ์ และอื่นๆ และตัวอย่างการญิฮาดที่ถูกหยิบยกมานำเสนอในหะดีษข้างต้นเป็นเพียงตัวอย่างที่เล็กน้อยเท่านั้น

ทางออกจากความตกต่ำ

หะดีษข้างต้นนับได้ว่าเป็นหนึ่งในหลักฐานยืนยัน ความเป็นนบีของท่านนบีมุฮัมมัด คือลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ยุคสมัยปัจจุบันพิสูจน์ให้เราเห็นแล้วว่า มุสลิมยุคนี้ ประสบกับความตกต่ำมากเพียงใด แต่เมื่อเราเหลียวมองกลับไป ที่หะดีษข้างต้น เราก็จะพบการรักษาโรคร้ายที่แพร่กระจาย ในหมู่ชาวมุสลิมปัจจุบันด้วยเช่นกัน หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่า เราพบทางออกของปัญหาที่โอบล้อมชาวมุสลิม ทางออกนี้มีอยู่ในคำกล่าวของท่านเราะสูลุลลอฮฺ คือลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ที่ว่า

لَا يَنْزِعُهُ حَتَّى تَرْجِعُوا إِلَى دِينِكُمْ

พระองค์จะมีทรงถอดถอนมันออกไป จนกว่าพวกท่านจะกลับไปยังศาสนาของพวกท่าน

ทางออกนั้นมีเพียงหนึ่งเดียวนั่นคือ การกลับไปยังศาสนาของพวกเรา

แต่ปัญหาคือ เราจะกลับไปหาศาสนาของเราอย่างไร? แน่นอนว่ามุสลิมส่วนใหญ่ต่างก็รู้หะดีษข้างต้น คือ “...

จนกว่าพวกท่านจะกลับไปยังศาสนาของพวกท่าน” พวกเขา
 คิดกันว่า การกลับไปหาศาสนานั้นคือเป็นเรื่องง่าย แต่ใน
 ความคิดของผมแล้ว การกลับไปยังศาสนานั้นต้องอาศัยการ
 ทำงานหนัก เนื่องจากมีความพราหมณ์คลุมเครือหรือการหลอกลวง
 ของบุคคลบางกลุ่ม จนกระทั่งคำสอนอิสลามถูกบิดเบือน
 ไปจากแก่นแท้ดั้งเดิมของมัน พวกเขาบางคนประสบผล
 สำเร็จในการบิดเบือนคำสอนอิสลาม ทั้งในเรื่องอะกีดะฮ์หรือ
 เรื่องฟิกฮ์ และที่น่าเศร้าใจมากคือ ไม่ใช่ทุกคนที่รู้ตัวและ
 เข้าใจถึงการมีอยู่ของกระบวนการบิดเบือนคำสอนอิสลามนี้
 สุดท้ายชาวมุสลิมไม่น้อยก็ถูกหลอก พวกเขาทำางานหนึ่ง
 หรือเชื่อในความเชื่อหนึ่งที่ไม่ได้อยู่ในคำสอนอิสลามเลย เช่น
 สิ่งที่ระบุไว้ในหะดีษข้างต้น คืออัลอินะฮ์ เรื่องอัลอินะฮ์นี้ มี
 มุสลิมมากทีเดียวที่ไม่รู้ว่า หุกุมของการซื้อขายแบบนี้คือ
 หะรอม มีหน้าซำยังมิอุละมาอ์ไม่น้อยในประเทศมุสลิมที่ยัง
 ฟัตวาว่า การซื้อขายแบบอัลอินะฮ์นี้หะلال ทั้งๆ ที่การซื้อ
 ขายเช่นนี้คือวิธีการทำให้ดอกเบียเป็นท่อนุม์ติดอย่างชัดเจน
 นี่คืตัวอย่างหนึ่งในบรรดาตัวอย่างต่างๆของการทำสิ่งที่แล้ว
 คิดว่าเป็นหะلال จริงๆ แล้วคนที่สนใจศึกษาเรื่องฟิกฮ์
 อิสลามนั้น พวกเขาจะเข้าใจเรื่องนี้ได้อย่างง่ายดาย

ท่าทีของเราต่อความเห็นต่าง

ไม่มีทางเลือกสำหรับเรานอกจากการกลับไปศึกษา และทำความเข้าใจศาสนาได้อย่างถูกต้อง บนพื้นฐานของแสงสว่างจากอัลกุรอานและฮิสสุนนะฮ์

เกี่ยวกับคำพูดของเราที่พูดถึงอะละมาอ์บางท่านที่ได้อนุมัติสิ่งหนึ่งที่หะรอมอย่างชัดเจนตามหลักฐานจากหะดีษ ไม่ได้หมายความว่าเราดูถูกดูแคลนต่อบรรดาอะละมาอ์เหล่านั้น ไม่อย่างนั้นแน่นอน แต่ทั้งนี้เพื่อเตือนชาวมุสลิมว่า เราทุกคน (โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนที่สนใจศึกษาเรื่องฟิกฮฺอิสลาม) จะต้องร่วมกันสำรวจหาสาเหตุแห่งความหลงและความผิดนี้ เราต้องทำอะไรบ้างเพื่อให้สามารถก้าวผ่านปัญหาความขัดแย้งและความเห็นที่แตกต่างกันนี้ได้ ? มีเพียงวิธีเดียวเท่านั้น นั่นคือวิธีการที่อัลลอฮ์ได้ตรัสไว้แล้วในสุเราะฮ์อันนิสาอ์ อายะฮ์ที่ 59 ว่า

فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ
بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا

แต่ถ้าพวกเจ้าขัดแย้งกันในสิ่งใด ก็จงนำสิ่งนั้นกลับไปยังอัลลอฮ์และเราะสูล หากพวกเจ้าศรัทธาต่ออัลลอฮ์

**และวันปรโลก นั้นแหละเป็นสิ่งที่ดียิ่งและเป็นการกลับไป
ที่สวยยิ่ง (อันนิสาห์ 4 : 59)**

แต่น่าเศร้าที่สุด เพราะมีคนเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่
เลือกเส้นทางนี้ในการเผชิญหน้ากับปัญหาความเห็นต่าง

บรรดาคนที่โลดแล่นอยู่ในการศึกษาวิชาความรู้ฟิสิกส์
ต่างรู้ดีว่า บรรดาอะตอมเหล่านั้น (ไม่ว่าจะเป็นอะตอมรุ่นก่อน
หรืออะตอมร่วมสมัย) มีความเข้าใจที่ขัดแย้งกันเกี่ยวกับหุ
กุ่มการซื้อขายแบบอัลอีนะฮ์ รวมถึงปัญหาอื่นๆ อีกมากที่
เกี่ยวข้องกับการซื้อขาย แต่ว่าอะไรคือสิ่งที่บรรดาอะตอมใน
ปัจจุบันสามารถกระทำได้ใน การเผชิญกับปัญหาความเห็น
ต่างของบรรดาอะตอมรุ่นก่อน? เท่าที่ผมมีความรู้ พวกเขา
เพียงแค่นิ่งเงียบต่อความเห็นต่างทั้งหลายนั้น พวกเขาเพียง
ปล่อยให้ความเห็นของคนรุ่นก่อนเป็นอยู่อย่างนั้น สุดท้าย
ความเห็นที่ขัดแย้งกันทั้งหลายก็ดำเนินต่อไปโดยปราศจาก
ข้อสรุป แล้วชาวมุสลิมจะกลับไปหาศาสนาของพวกเขา
อย่างไรกันล่ะ? ทั้งๆ ที่การกลับไปหาศาสนาคือหนทางเดียว
ที่จะทำให้อัลลอฮ์ถอดถอนความตกต่ำที่ปกคลุมชาวมุสลิมให้
หมดไป ดังที่มีกล่าวไว้ในหะดีษข้างต้น “...พระองค์จะมีทรง
ถอดถอนมันออกไป จนกว่าพวกท่านจะกลับไปยังศาสนาของ
พวกท่าน”

ขอย้ำอีกครั้งหนึ่งว่า การกลับไปหาศาสนานั้นคือ
ทางออกเพียงทางเดียวเท่านั้น แต่ปัญหาคือปัจจุบันนี้เกิด

ความขัดแย้งและความแตกแยกที่รุนแรงในศาสนาอิสลาม บรรดานักเขียนและอุละมาอ์ส่วนหนึ่งคิดว่า ความขัดแย้งในอิสลามนี้เกี่ยวกับเรื่องที่ไม่ใช่รากฐาน (คือเรื่องปลีกย่อย-ฟุรุอียะฮฺ) และนั่นเพียงเล็กน้อยเท่านั้น แต่ความเป็นจริงแล้ว ความแตกแยกของอุมมะฮฺนี้ได้เข้าไปเกี่ยวพันกับเรื่องที่เป็นรากฐานที่สุดนั่นคือเรื่องอะกิดะฮฺ เราสามารถเห็นได้ในความแตกต่างอย่างมากในเรื่องอะกิดะฮฺระหว่างกลุ่มอะฮาอิเราะฮฺ, มาตุรีดียะฮฺ, มุอตะซิละฮฺ และกลุ่มอื่นๆ ทั้งๆที่พวกเขาต่างก็อ้างตนว่าเป็นมุสลิมผู้ยึดมั่นต่อศาสนาอิสลาม และพวกเขาทั้งหมดต่างก็พูดถึงหะดีษข้างต้นด้วย “...อัลลอฮฺจะทรงให้ความตกต่ำประสบกับพวกท่าน โดยที่พระองค์จะมีทรงถอดถอนมันออกไป จนกว่าพวกท่านจะกลับไปยังศาสนาของพวกท่าน”

การตักลิดต่อผู้รู้ คือเชื้อโรคแห่งความแตกแยกของอุมมะฮฺ

แล้วปัจจุบันนี้ เราจะกลับไปยังศาสนาอิสลามแบบไหนกันล่ะ ? เพราะสภาพความเป็นจริงในปัจจุบัน อิสลามได้แตกแยกเป็นแนวทางและมัซฮับต่างๆ มากมาย หรือเราจะตีกรอบอิสลามเพียงแค่ 4 มัซฮับเท่านั้น เพราะมัซฮับทั้งสี่นี้คือมัซฮับที่มีชื่อเสียงที่สุดของอะฮฺลุลสุนนะฮฺวัลญะมาอะฮฺ ? และหากเรายึดมั่นกับมัซฮับใดมัซฮับหนึ่งเท่านั้น แน่แท้เราจะพบการกำหนดหุกุมบางอย่างที่สวนทาง

กับหะดีษเศาะฮี้หและอัลกุรอานในมัซฮับนั้น ซึ่งอาจจะมากกว่าสิบหรือเป็นสิบๆ เรื่องก็ได้ ผมจึงมีความเห็นว่า การแก้ไขปรับปรุงชาวมุสลิมจะประสบผลสำเร็จได้ ก็ต่อเมื่อ บรรดาอิมามและผู้ป่าวประกาศจะก่อตั้งรัฐอิสลามทั้งหลายได้กลับไปศึกษาและทำความเข้าใจอิสลามที่ถูกต้อง ซึ่งพวกเขาจะสอนมันแก่ผู้คนต่อไป คืออิสลามที่ท่านเราะฮ์มุลลอฮ์ คือลิลลลอฮ์ อะลัยฮิ วะสลัม ได้ทำเป็นแบบอย่างไว้

บรรดาอุละมาอ์ได้มีมติเอกฉันท์ว่า ไม่มีหนทางใดสำหรับพวกเราในการเข้าใจอิสลามอย่างถูกต้อง นอกจากด้วยการศึกษาเรียนรู้อัลกุรอานและอัซสุนนะฮ์

อิมามมัซฮับทั้งหมดได้เตือนบรรดาผู้ติดตามของพวกเขาว่าอย่าได้เลียนแบบและดัดจริต (ตามอย่างหุนหวกตาบอด) ต่อพวกเขา และอย่าให้พวกเขาเป็นแหล่งที่มาของหุกุมศาสนา บรรดาอิมามได้เตือนเอาไว้ว่า แหล่งที่มาของศาสนา คือ อัลกุรอานและอัซสุนนะฮ์เท่านั้น ผู้อ่านคงเคยได้ยินคำพูดที่บรรดาอิมามมัซฮับต่างพูดกันอยู่เสมอแล้วว่า

إِذَا صَحَّ الْحَدِيثُ فَهُوَ مَذْهَبِي

เมื่อหะดีษบทหนึ่งเศาะฮี้หแล้ว นั่นคือมัซฮับของฉัน

ท่านเราะสูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮุ อะลียะฮิ วะสัลลัม ยกมือวางที่หน้าอกเสมอในทุกการละหมาด

เรื่องเศร้าอีกอย่างหนึ่งก็คือ ยังคงมีการกำหนดหุกุมบางอย่างที่ไม่มีที่มาจากอัลลอฮ์และเราะสูลของพระองค์ในตำราฟิกฮ์มัซฮับ อีกทั้งยังคงถูกปกปักรักษาในโรงเรียนและคณะอะหฺลุลบัยตฺ เช่น เรื่องเกี่ยวกับคนที่ไม่ยกมือวางไว้ที่หน้าอกในการละหมาด การละหมาดเช่นนี้ยังได้รับการรับรองว่าถูกต้องในหนังสือฟิกฮ์มัซฮับ ทั้งๆ ที่ไม่มีหะดีษแม้แต่บทเดียว (แม้แต่หะดีษฎะอ์ฟหรือเมาฎูอ์ก็ตาม) ที่ระบุว่า ท่านเราะสูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮุ อะลียะฮิ วะสัลลัม ไม่ยกมือวางที่หน้าอกในขณะละหมาด นี่คือนิสัยที่ขัดขวางมุสลิมจากการกลับไปหาอัลกุรอานและอัซซุนนะฮฺหรือกลับไปหาศาสนาอิสลามอย่างชัดเจน และนี่คือสาเหตุหนึ่งว่า ทำไมมุสลิมจึงประสบกับความตกต่ำ

อาจมีบางคนในหมู่พวกท่านพูดว่า “นี่มันประเด็นปลีกย่อย (ฟุรูกียะฮฺ) ไม่ใช่หรือ ? ไม่ใช่เรื่องรากฐาน (อูศูลียะฮฺ) สักหน่อย ?” และอาจจะมีคนพูดว่า “นี่คือเรื่องจิปจายที่ไม่ควรพูดถึงเลย” พึงทราบเถิดพี่น้องของผม ทุกอย่างที่มีมาจากท่านเราะสูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮุ อะลียะฮิ วะสัลลัม (ที่เกี่ยวข้องกับศาสนาและอิบาเดฮฺ) ไม่ใช่เรื่อง

จีบจี้อยด้อยค่า แต่ที่ควรแจกแจงก็คือ สถานะของหูกุ่มของ
เรื่องนั้นๆ

หากสถานะหูกุ่มของมันคือวาญิบ ก็บอกว่าวาญิบ
สุนนะฮ์ก็บอกว่าสุนนะฮ์ การพูดถึงเรื่องสุนนะฮ์ว่าเป็นเรื่อง
จีบจี้อยด้อยค่า เนื่องจากมองว่าเป็นเรื่องผิวเผินภายนอก
เท่านั้น นี่ไม่ได้สะท้อนให้เห็นซึ่งมารยาทแห่งอิสลามเลย หาก
ผมพูดได้ ผมจะพูดว่า “เป็นไปได้อย่างไรที่จะรักษาเนื้อ
ภายในได้โดยไม่รักษาเปลือกภายนอกของมัน ?”

แต่กระนั้น ทำไมมุสลิมบางส่วนจึงยังคงละเมิดโดยไม่
แยกมีอวางไว้ที่หน้าอก ? ทั้งๆ ที่หะดีษทั้งหมดในตำรา
หะดีษทั้งหลายต่างระบุว่า ท่านเราะสูลุลลอฮ์ คือลัลลุลลอฮ์
อะลัยฮิ วะสัลลิม ยกมีอวางไว้ที่หน้าอกเสมอในขณะละหมาด
นี่ไม่ใช่เพราะเหตุอื่นใดเลยนอกจากการตักลีดตามและ
ความเฉื่อยชาในการคิด ทั้งที่บรรดอิมามของชาวมุสลิมทุก
คนต่างก็พูดตรงกันว่า “มัซฮับของเราคือหะดีษที่เศาะฮีหฺ”

ทุกสิ่งที่ทำให้มันเบา คือสิ่งหะรอม

อีกตัวอย่างหนึ่งคือ เกี่ยวกับค็อมรฺ (สิ่งมีนเมา) ในหนังสือฟิกฮ์มัซฮับมีการพูดถึงค็อมรฺเป็น 2 ชนิด

- ค็อมรฺ ที่มาจากสุรา ค็อมรฺชนิดนี้หะรอมทั้งสิ้น ไม่ว่าจะในปริมาณที่น้อยหรือมากก็ตาม

- ค็อมรฺ ที่มาจากสิ่งอื่นจากสุรา เช่น จากข้าวสาลี, ข้าวโพด, อินทผลัม และอื่นๆ ที่ส่วนใหญ่่นั้นผลิตโดยผู้ปฏิเสธศรัทธา ค็อมรฺชนิดนี้มีระบุไว้ว่าไม่หะรอมเสียทีเดียว แต่จะเป็นสิ่งหะรอมแน่นอนเมื่อดื่มในปริมาณมากและทำให้มีนเมา แต่หากดื่มในปริมาณที่น้อยและไม่มึนเมา มันก็หะลาล

ดังกล่าวนั้นคือที่มีระบุอยู่ในตำรับตำรามัซฮับ ความเห็นเช่นนี้ถูกอุ้มชูและปกป้องรักษาโดยกลุ่มมุสลิมบางส่วน พวกเขาปกป้องและรักษาทัศนะแบบนี้บนพื้นฐานอะไรกัน ? พวกเขาพูดว่า “นั่นคืออิจญ์ติฮาด (การวินิจฉัย) ของบรรดาอิมาม (มัซฮับ) ของชาวมุสลิม ซึ่งพวกเขาคือผู้รู้มีความรู้สูง ตักวาต่ออัลลอฮ มีคุณธรรม ห่างไกลจากการฝ่าฝืนอัลลอฮ (มะอศียะฮ) และต่างๆ นานา เราก็แค่ปฏิบัติตามทัศนะของพวกเขาเท่านั้น พวกเขาฉลาดและมี

ความเข้าใจมากกว่าพวกเรา”

หากเป็นเช่นนั้น แล้วเราจะเอาหะดีษของท่าน
เราะสูลุลลอฮ์ ค็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ที่มีความ
เศาะฮิหฺชัดเจนบทนี้ไปไว้ที่ไหนล่ะ ?

مَا أَسْكَرَ كَثِيرُهُ فَقَلِيلُهُ حَرَامٌ

อะไรก็ตามที่จำนวนมากของมันทำให้มึนเมา
จำนวนน้อยของมันก็หะรอมด้วยเช่นกัน

และ

كُلُّ مُسْكِرٍ خَمْرٌ وَكُلُّ خَمْرٍ حَرَامٌ

ทุกสิ่งที่ทำให้มึนเมาคือค็อมรฺ และทุกค็อมรฺ
นั้นหะรอม

ผลจากความเห็นของอิมามบางท่านเหล่านั้น ทำให้
ชาวมุสลิมกล้าที่จะดื่มค็อมรฺ แน่แน่นอนว่านี่คือการทำความผิด
พวกเขากำลังอยู่บนปากเหวแห่งความชั่วร้ายหรือได้ตกลงไป
ในความชั่วเรียบร้อยแล้ว

ถูกต้อง...บรรดาอิมามเหล่านั้นคือบรรดาผู้รู้ มีความ
รู้สูง มีคุณธรรมสูง และมีความดีงามอื่นๆ มากมาย แต่พวก
เขาลืมไปว่าบรรดาอิมามเหล่านั้นไม่ได้มะอฺศุม (ปราศจาก
ความผิดพลาด)

น่าเศร้าที่มุสลิมบางส่วนไม่ตระหนักในเรื่องนี้ สุดท้าย
พวกเขาก็ปกป้องและปฏิบัติตามทัศนะที่ผิดของอิมามบาง

ท่าน มีหน้าข้าบางคนยังฉวยโอกาสใช้อิทธิพลที่ผิดพลาดนี้สนับสนุนความชอบธรรมในการค้าขายเครื่องตีมันเมาที่มาจากสิ่งอื่นจากสุรา

มีเรื่องที่น่าประหลาดใจอย่างหนึ่งคือ พวกเขาบางคนที่ไม่ได้ปกป้องทัศนะของอิมาม แต่ก็ยังปกป้องและคลั่งไคล้ต่ออิมามของเขา สำหรับพวกเขาแล้ว อิทธิพลของ อิมามคนนั้นจะถูกหรือผิดไม่ใช่เรื่องสำคัญเลย

บางทีพวกท่านบางคนอาจเคยได้รับรู้มาแล้วเกี่ยวกับวารสารภาษาอาหรับฉบับหนึ่งที่หลายปีมานี้ได้บรรจงานเขียนต่างๆ ที่มีเนื้อหาปกป้องทัศนะความเห็นต่างๆ เช่นข้างต้น คือเกี่ยวกับเครื่องตีต่างๆ ที่ผลิตมาจากสิ่งอื่นจากสุรา งานเขียนต่างๆ ในวารสารดังกล่าวอนุญาตให้ชาวมุสลิมตีมือรัที่มิได้มาจากสุรา โดยมีเงื่อนไขว่าต้องไม่ถึงชั้นมันเมา พวกเขาบอกว่า “สิ่งหะรอมนั้นคือการตีสิ่งที่ทำให้มันเมา หากตีมันเพียงเล็กน้อยและไม่ถึงชั้นเมา หุกุมของมันก็คือ ‘ไม่หะรอม’”

นี่คือทฤษฎีที่ไม่สามารถเป็นจริงได้ เพราะเรารู้ดีว่าลักษณะของเครื่องตีแบบนั้นคือทำให้คนเสพติด สำหรับคนที่ได้ลิ้มลองมันจะเกิดความรู้สึกอยากตีอีกเป็นครั้งที่สอง ครั้งที่สาม และครั้งต่อไป และปริมาณการตีของเขาก็จะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เริ่มจากน้อยมาก เป็นน้อย ต่อมาก็มากขึ้น มากขึ้นจนถึงระดับที่ทำให้มันเมา

แท้จริงแล้วคนที่เขียนเรื่องข้างต้นได้กระทำสิ่งที่เขลา ยิ่ง แม้ว่าบางทีเขาอาจจะมิเจตนาที่ดีก็ตาม เขาอาจจะอยาก ทำเหมือนกับที่คนอื่นๆ ทำ แล้วก็พูดว่า “พี่น้อง...อย่าสร้างความลำบากแก่พี่น้องมุสลิมเลย มีอิมามที่อนุญาตเครื่องดื่ม เหล่านี้ไม่ใช่หรือ ? แล้วทำไมเราต้องทำให้มันหะรอมด้วยละ ?”

นั่นคือแนวคิดของผู้เขียนคนดังกล่าวซึ่งน่ากังวลใจ มาก แต่สิ่งที่น่ากังวลมากกว่าคือ เมื่ออาลิมท่านหนึ่งจากแผ่นดินชาม (ซึ่งมีชื่อเสียงว่าเป็นคนที่มีคุณธรรมความดีมากมาย) ได้เขียนสารฉบับหนึ่งที่ตอบโต้งานเขียนข้างต้น แต่ในสาร ฉบับนั้นมีสิ่งที่แปลกประหลาดมาก เพราะในด้านหนึ่งเขา สนับสนุนทัศนะของผู้เขียนคนนั้น และในอีกด้านหนึ่งเขาก็ ยืนยันความถูกต้องในคำกล่าวของท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮุ อะลยฺฮิ วะสัลลิม ที่ได้กล่าวไปแล้ว ซึ่งค้านกัน กับความเห็นของนักเขียนดังกล่าว อย่างชัดเจน

ทำไมอาลิมที่มีความรู้และมีคุณธรรมความดีมากมายคนนี้จะไม่มีแน่นอนในความคิดของเขา? มิใช่อื่นใด นอกจากเพราะเขายอมรับทัศนะดังกล่าวว่าเป็นคำสอนของ ศาสนา แล้วทำไมเขาถึงยอมรับทัศนะนั้น ? เพราะว่าทัศนะ ดังกล่าวไม่ได้มาจากคนทั่วไป แต่มาจากอิมามมัซฮับท่านหนึ่ง ในหมู่อิมามมัซฮับทั้งหลายของชาวมุสลิม ซึ่งสำหรับเขาแล้ว เป็นไปไม่ได้ที่อิมามมัซฮับจะตัดสินหุกุ่มใดหุกุ่มหนึ่งบนพื้นฐานของอารมณ์ใฝ่ต่ำและความเขลา

ถูกต้องแล้ว เราเองก็เห็นด้วยว่าอิมามคนนั้นไม่ใช่คน
สามัญทั่วไปและเป็นไปไม่ได้ที่จะตัดสินสิ่งหนึ่งด้วยอารมณ์
ใฝ่ต่ำและความเขลา แต่ทว่าสิ่งที่พึงตระหนักอยู่เสมอคือ เขา
มะอศูมในทุกการอิจญ์ติฮาดหรือ? แน่แน่นอนว่าเราทุกคนจะ
ตอบว่าไม่ และเราก็จำเป็นต้องรับทราบหะดีษที่เศาะฮิห
บทหนึ่งนี้ด้วย ซึ่งระบุไว้ว่า

إِذَا حَكَمَ الْحَاكِمُ فَاجْتَهَدْ ثُمَّ أَصَابَ فَلَهُ أَجْرَانِ , وَإِذَا حَكَمَ
فَاجْتَهَدْ ثُمَّ أَخْطَأَ فَلَهُ أَجْرٌ

เมื่อผู้พิพากษา (อิมาม) คนหนึ่งตัดสินและ
อิจญ์ติฮาด แล้วผลของมันถูกต้อง เขาจะได้รับ
2 ผลบุญ และเมื่อเขาตัดสินและอิจญ์ติฮาด แล้วผลของ
มันผิดพลาด เขาจะได้รับ 1 ผลบุญ

ปรากฏว่าพวกเรายังไม่ยอมรับในหะดีษอย่างครบถ้วน
สมบูรณ์ ข้อพิสูจน์คือยังคงมีพวกเราบางคนที่รู้สึกอึดอัดที่จะ
พูดออกมาว่า “ในเรื่องนี้ อิมามคนนี้ผิดและเขาได้รับ 1
ผลบุญ” หากว่าเรากล้าที่จะพูดเช่นนั้นแล้วไซ้ อินชาอัลลอฮ
ต่อไปเราก็สามารถแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่มาประสบกับชาว
มุสลิมได้อย่างแน่นอน รวมถึงปัญหาที่เราากำลังพูดคุยกัน
อยู่นี้ด้วย (เรื่องการค้าขายแบบอัลอีนะฮฺและคือมรที่ไม่ได้
มาจากสุรา)

ในสารที่เขียนโดยอาลิมเมืองขามที่ได้กล่าวไปนั้น เราไม่พบข้อสรุปว่า นักเขียนในวารสารภาษาอาหรับได้กระทำความผิด เนื่องจากอ้างอิงทัศนะของเขาไปยังอิญติฮาดของอิมามคนหนึ่ง ซึ่งค้านกับคำกล่าวของท่านเราะสูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม อย่างชัดเจนเลย

เรื่องนี้เกิดขึ้นได้อย่างไร ? เกิดขึ้นเพราะว่าพวกเราส่วนใหญ่ให้ความเคารพและเชิดชูบรรดาอิมามมากจนเกินขอบเขตที่อัลลอฮ์ได้กำหนดไว้ แน่แน่นอนว่าเราเชื่อมั่นและยอมรับในคำกล่าวของท่านเราะสูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ที่ว่า

لَيْسَ مِنَّا مَنْ لَمْ يُجِلِّ كِبِيرَنَا وَيَرْحَمْ صَغِيرَنَا وَيَعْرِفْ لِعَالِمِنَا حَقَّهُ

ไม่ใช่พวกพ้องของเรา คนที่ไม่ให้เกียรติผู้อาวุโส ไม่เมตตาสงสารผู้เยาว์ และไม่รู้สิทธิของผู้รู้

แต่ทว่า เราจะให้สิทธิของผู้รู้คนหนึ่งเทียบเท่าสิทธิของนบีหรือเราะสูล จนกระทั่งในคำพูดที่ผิดพลาดอย่างชัดเจนของอิมามเราก็ก็นึกถึงที่จะกล่าวว่าท่านผิดพลาดกระนั้นหรือ ?

หากว่าการเคารพให้เกียรติของเราต่อบรรดาอิมามเหล่านั้นไม่เกินไปเลยไปจากที่อัลลอฮ์และเราะสูลของพระองค์ได้กำหนดไว้ แน่แน่นอนว่าเราจะไม่ยกคำพูดของพวกเขาสูงเหนือคำพูดของท่านเราะสูลุลลอฮ์ และจะไม่ยึดมั่นกับคำพูดของพวกเขาที่สวนทางอย่างชัดเจนกับคำพูดของท่าน

เราะสุลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม อย่างแน่นอน ตัวอย่างเช่นกรณีข้างต้นนั้นยังคงมีจนถึงทุกวันนี้โดยไม่มีการหักล้างหรือคัดค้านใดๆจากบรรดาอุละมาอ์ที่ยึดมั่นกับอัลกุรอานและอัสสุนนะฮ์เลย

สำหรับเรื่องค้อมรนั้น ผมมีสารฉบับหนึ่งซึ่งได้รับการตีพิมพ์เรียบร้อยแล้ว สำหรับผู้อ่านที่เคยอ่านมัน อินชาอัลลอฮ์ จะพบกับข้อสรุปซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของท่านเราะสุลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ที่ว่า

مَا أَسْكَرَ كَثِيرٌ فَقَلِيلُهُ حَرَامٌ

**อะไรก็ตามที่จำนวนมากของมันทำให้มันเมา
จำนวนน้อยของมันก็หะรอมด้วยเช่นกัน**

ฉะนั้นบทสรุปคือ นักเขียนในวารสารภาษาอาหรับได้กระทำการที่ผิด ไม่ว่าเขาจะเป็นใคร และไม่ว่าคนที่เขาอ้างอิงกลับไปจะเป็นใครก็ตาม และใครก็ตามที่ยึดเอาทัศนะของนักเขียนคนนั้น เขาก็กระทำความผิดเช่นกัน สำหรับเราแล้ว ความผิดคือความผิด ไม่มีการผ่อนปรนต่อความผิด ไม่สนว่าเขาจะเป็นคนตัวเล็กสามัญชนธรรมดาหรือเป็นคนใหญ่คนโตมาจากไหน จะเป็นชายหรือหญิง ไม่สามารถผ่อนปรนต่อความผิดโดยมองแค่เพียงแหล่งที่มาของมันเท่านั้น

การนิกาหฺโดยปราศจากวะลีย์เป็โมฆะ

อีกตัวอย่างหนึ่งคือเรื่องการนิกาหฺ (แต่งงาน) ซึ่งปรากฏว่ามีการกำหนดกลุ่มที่ค้านกับคำสอนของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม อย่างชัดเจน แต่กลับยังถูกใช้ในกฎหมายของรัฐ กฎหมายดังกล่าวมีใจความว่า “หญิงมุสลิมที่บรรลุนิติภาวะและมีสติสัมปชัญญะดี สามารถนิกาหฺได้โดยไม่ต้องขออนุญาตจากวะลีย์ (ผู้ปกครอง) ของเธอ” ทั้งที่ท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้กล่าวไว้ว่า

أَيُّمَا امْرَأَةٍ نَكَحَتْ بِغَيْرِ إِذْنٍ وَلِيِّهَا فَنِكَاحُهَا بَاطِلٌ فَنِكَاحُهَا بَاطِلٌ

หญิงคนใดที่นิกาหฺโดยไม่ได้รับการอนุญาตจากวะลีย์ของเธอ การนิกาหฺของเธอเป็นโมฆะ การนิกาหฺของเธอเป็นโมฆะ การนิกาหฺของเธอเป็นโมฆะ

หะดีษที่เศาะฮิหฺบหานี้ไม่ได้ถูกนำไปใช้ แต่กฎหมายที่สวนทางกับหะดีษบหานี้กลับถูกทำให้เป็นบทบัญญัติ

เคยมีคนพูดกับผมว่า “คนที่เข้าใจหะดีษบทนี้มีเพียงคุณคนเดียวหรือ ?” ผมตอบไปว่า “หะดีษบทนี้เป็นข้อแนะนำและได้รับการนำไปปฏิบัติโดยชายที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในภาษาอาหรับมากคนหนึ่ง คืออิมาม อัชชาฟีอีย์มันจึงไม่ใช่ทัศนะความคิดเห็นของชายคนหนึ่งที่มาจากแอลเบเนีย (หมายถึงตัวชัยคุอัล-อัลบานีย์เอง) ชายชาวแอลเบเนียคนนี้เพียงแค่พบเจอหะดีษบทหนึ่งเท่านั้น โดยมีความเข้าใจที่เหมือนกัน กับความเข้าใจของ อิมามผู้ลือนามจากเผ่ากูร็อยซ นั่นคืออิมามอัชชาฟีอีย์”

ทำไมความเข้าใจที่ถูกต้องและสอดคล้องกับหะดีษของท่านนบี ค็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสลัลม บทนี้จึงถูกปฏิเสธทิ้งไป เพียงเพราะแตกต่างจากทัศนะของอิมามคนใดคนหนึ่งของชาวมุสลิม ? โดยพื้นฐานแล้วเราเคารพการ อิจญ์ติฮาดของอิมาม แต่เนื่องจากหะดีษของท่านนบีซึ่งกล่าวว่า การอิจญ์ติฮาดนั้นมีถูกมีผิด เราจึงเคารพต่อคำกล่าวของท่านนบี ค็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสลัลม มากกว่า ดังนั้นสำหรับเราแล้ว การอิจติฮาดย่อมผิดเสมอ เมื่อค้าน กับอัลกุรอานหรือหะดีษที่เศาะฮิห

เราทุกคนรู้แล้วมิใช่หรือเกี่ยวกับกฎพื้นฐานต่างๆในเรื่องฟิกฮ เช่น

- إِذَا وَرَدَ الْأَثَرُ بَطَلَ النَّظَرُ -

- وَإِذَا جَاءَ نَهْرُ اللَّهِ بَطَلَ نَهْرُ مَعْجِلٍ -

- وَلَا اجْتِهَادَ فِي مَوْرِدِ النَّصِّ -

- เมื่อมีหลักฐานแล้ว ความเห็นก็โมฆะไป
- และเมื่อมีคำชี้แจงจากอัลลอฮ์ คำชี้แจงจากสติปัญญาก็โมฆะไป
- ไม่มีการอิจญ์ติฮาดต่อหลักฐานที่มีความชัดเจนแล้ว

กฎต่างๆ เหล่านี้เป็นที่รู้จักกันดีในตำราอุศูลฟิฮฺ (หลักการพื้นฐานทางนิติศาสตร์) แต่น่าเศร้าเหลือเกินที่กฎเกณฑ์เหล่านี้ถูกทิ้งไว้ให้เป็นเพียงทฤษฎี และแทบไม่มีการนำไปใช้เลย จนกระทั่งกลายเป็นเรื่องปกติในหมู่พวกเราไปแล้วที่จะยึดมั่นกับหุกุ่มหนึ่งๆ ที่ค้านกับอัสสุนนะฮ์อย่างชัดเจน

ดังนั้นแล้ว เมื่อเราเสาะหาการรักษาสำหรับโรคภัยที่กำลังรุมเร้ามุสลิม (หรือพูดอย่างหนึ่งว่า เมื่อเราเสาะหาทางออกสำหรับปัญหาที่กำลังโอบล้อมพันรอบตัวประชาชาติอิสลาม) อย่างแท้จริงแล้ว เราจะพบว่า มีเพียงทางเดียวเท่านั้น นั่นคือการกลับไปยังศาสนา ดังที่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลิม ได้กล่าวไว้ว่า

حَتَّى تَرْجِعُوا إِلَى دِينِكُمْ

จนกว่าพวกท่านจะกลับไปยังศาสนาของพวกท่าน

แล้วเราจะสามารถกลับไปยังศาสนาที่ถูกตั้งได้
อย่างไร หากกฎเกณฑ์ต่างๆ ของศาสนาถูกทิ้งให้อยู่แต่ใน
ตำราและที่ลิ้นของเราเท่านั้น ? โดยไม่ได้รับความเลื่อมใส
เชื่อมั่น และนำไปปฏิบัติ !

การอิญติฮาดที่ผิด ไม่สามารถนำมาเป็นหุกุ่มได้

เรามาดูตัวอย่างอื่นเพิ่มเติม ชาวมุสลิมจำนวนมากในปัจจุบันนี้ไม่ได้ปฏิบัติตามข้อเรียกร้องของคำปฏิญาณตนลาอิลลาฮะอิลลัลลอฮฺ เรื่องนี้จำเป็นต้องอภิปรายกันยาว ซึ่งไม่อาจกล่าวไว้ ณ ที่นี้ได้ จึงเกิดกลุ่มเยาวชนและนักเขียนมุสลิมที่อธิบายกะลิมะฮฺลาอิลลาฮะอิลลัลลอฮฺ ว่า “ไม่มีหุกุ่ม (การตัดสิน) อื่นใดนอกจากหุกุ่มของอัลลอฮฺเท่านั้น” แล้วพวกเขาก็ป่าวประกาศว่า ระเบียบกฎหมายใดก็ตามที่มาจากมนุษย์นั้นไม่ใช่หุกุ่มของอัลลอฮฺ และนั่นทำลายกะลิมะฮฺลาอิลลาฮะอิลลัลลอฮฺ เราจะต้องเห็นคุณค่าในความมุ่งมั่นของเยาวชน (ซึ่งมีเจตนาดี) ที่ต้องการให้อิสลามรุ่งโรจน์บนโลกใบนี้ แต่เสียดายที่ความมุ่งมั่นของพวกเขาไม่ได้อยู่บนฐานของความรู้ พวกเขาปฏิเสธหุกุ่มและกฎหมายทุกอย่างที่มาจากผู้ปฏิเสธศรัทธา (แน่นอนว่านี่ดีมากเลยทีเดียว) และต้องการเพียงหุกุ่มในนามของอิสลามเท่านั้น แม้ว่ากฎหมายดังกล่าวจะมีพื้นฐานมาจากการอิญติฮาดของอิมามคนหนึ่งซึ่งค้านกับอัลกุรอานและอัซสุนนะฮ์ก็ตาม

แน่นอนว่าถูกต้องที่หุ้มนั้นที่มาจากผู้ปฏิเสธศรัทธาหรือจากประเทศปฏิเสธศรัทธานั้นไม่ใช่หุ้มนั้นของอัลลอฮ์ แต่ปัญหาในขณะนี้คือ หากมีการอิจญ์ติฮาดที่ผิดพลาดจากอิมามคนหนึ่ง ซึ่งสวนทางกับอัลกุรอานและอัซสุนนะฮ์อย่างชัดเจน นี่คือนั้นหุ้มนั้นของอัลลอฮ์อย่างนั้นหรือ ? สำหรับผมแล้วไม่สงสัยเลยว่าทั้งสองเหมือนกัน คือไม่ใช่หุ้มนั้นของ อัลลอฮ์ทั้งสิ้น เพราะเป็นไปไม่ได้แน่นอนที่หุ้มนั้นของ อัลลอฮ์จะสวนทางกับอัลกุรอานและอัลหะดีษ

ในฐานะมุสลิมคนหนึ่ง เราไม่สามารถรับเอาคำพูดที่ค้านกับอัลกุรอานและอัซสุนนะฮ์ได้ ไม่ว่าคำพูดนั้นจะมาจากไหนก็ตาม เราจะต้องยุติปัญหาไว้ตรงที่ว่า ผู้ที่เชื่อว่ากฎหมายของผู้ปฏิเสธศรัทธานั้นดีและภาคภูมิใจในมันนั้น เขาได้กลายเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาแล้วและเขาจะต้องตกนรกตลอดกาล แต่อิมามที่ผิดพลาดในการอิจญ์ติฮาดนั้น เขาจะได้รับ 1 ผลบุญ แต่ทว่าความผิดของทั้งสองนั้นเหมือนกันคือ เราไม่สามารถปฏิบัติตามได้

ดังนั้น เราจะไม่สามารถกลับไปยังศาสนาได้โดยปราศจากการเรียนรู้และทำความเข้าใจอิสลามอย่างถูกต้อง และเพื่อการนั้นเราจำเป็นต้องศึกษาวิชาฟิกฮ์เปรียบเทียบ (ฟิกฮ์มุคอ์ร็อฮ์) การเข้าใจความรู้เรื่องฟิกฮ์เปรียบเทียบนั้นจำเป็นมากสำหรับมุสลิม โดยเฉพาะผู้ที่ถนัดอยู่กับความรู้ศาสนา, ความรู้ฟิกฮ์ และความรู้เกี่ยวกับอัลหะดีษ

และเมื่อเราต้องการก่อตั้งรัฐอิสลาม แน่นอนเราจำเป็นต้องมีระเบียบกฎหมายที่ชัดเจน แต่กฎหมายนี้จะยึดตามมัซฮับหรือการอธิบายแบบไหนกันล่ะ ?

มีนักเขียนมุสลิมบางส่วนที่เขียนเกี่ยวกับกฎหมายอิสลามเพื่อใช้เป็นแหล่งอ้างอิงสำหรับรัฐอิสลาม แต่ปรากฏว่ากฎหมายดังกล่าวไม่ได้อยู่บนพื้นฐานของกิตาบูลลอฮ์และอัซสุนนะฮ์อย่างสมบูรณ์ งานเขียนดังกล่าวเป็นเพียงการคัดลอกมาจากมัซฮับ แล้วเรียบเรียงเป็นตำรากฎหมายที่จัดเตรียมไว้เป็นธรรมนูญบังคับใช้เมื่อรัฐอิสลามได้รับการสถาปนาขึ้นมา น่าเศร้าที่ไม่มีสิ่งไหนในงานเขียนเหล่านั้นเลยที่สามารถกระตุ้นและปลุกเร้าให้มุสลิมกลับไปยึดมั่นกับอัลกุรอานและอัซสุนนะฮ์ อีกทั้งไม่พบว่ามีกรกล่าวถึงหุกุมที่มีความเข้มแข็งและถูกต้องที่สุด (ตริฎิหฺ) ในงานเขียนของพวกเขาด้วย น้อยครั้งมากที่พวกเขาจะกล่าวว่า “สำหรับเรื่องนี้ ที่แข็งแกร่งและถูกต้องกว่าคือทัศนะของอิมามคนนี้ เนื่องจากสอดคล้องกับหะดีษเศาะฮีห....”

ผู้ที่ฆ่าผู้ปฏิเสธศรัทธา จะไม่โดนโทษประหารชีวิต

มีอีกตัวอย่างหนึ่งคือ เรื่องกิคือศ (การประหารฆาตกรให้ตายตกตามเหยื่อไป) ในตำรับตำราฟิกฮฺระบุไว้ว่า เมื่อใดที่มุสลิมคนหนึ่งฆ่ากาฟิรซิมมีย (ผู้ปฏิเสธศรัทธาที่อยู่ภายใต้การปกครองของรัฐอิสลาม) เขาจะถูกตัดสินด้วยการกิคือศ

ทัศนะนี้มีชื่อเสียงมากในตำรับตำราฟิกฮฺ แต่พบว่ามีทัศนะอื่นที่สอดคล้องกับหะดีษของท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิ วะสัลลัม คือไม่ตัดสินผู้ฆ่านั่น(ที่เป็นมุสลิม)ด้วยการฆาตตายตาม เรื่องนี้สอดคล้องกับคำกล่าวของท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิ วะสัลลัม ที่มีบันทึกในเศาะฮิหฺอัลบุคอรียฺ ว่า

لَا يُقْتَلُ مُسْلِمٌ بِكَافِرٍ

มุสลิมที่ฆ่านั่นจะไม่ถูกตัดสินด้วยการฆ่ากลับ

เช่นนั้นแหละที่บรรดาอุละมาอ์และนักเขียนมุสลิมในปัจจุบันได้กำหนดหุกุมเพื่อใช้ในการตรากฎหมายของรัฐ ทั้งที่หุกุมดังกล่าวค้านกับสุนนะฮฺของท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิ วะสัลลัม

อะลัยฮิ วะสลัลัม นี่เป็นเพราะว่าพวกเขาเรียนรู้ตำราฟิกฮ์เฉพาะบางเล่ม แล้วพวกเขาก็ยึดมั่นกับสิ่งที่พวกเขาได้เรียนรู้ โดยไม่กลับไปยังหะดีษที่เศาะฮี้ห์ของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิ วะสลัลัม ท่าทีเช่นนี้แหละที่ขัดขวางชาวมุสลิมมิให้กลับไปหาศาสนา(อิสลามที่ถูกต้อง) ของพวกเขา

ศาสนา (หมายถึงท่านเราะสูลุลลอฮ) บอกอย่างชัดเจนว่า “มุสลิมที่ฆ่ากาฟิรนั้นจะไม่ถูกตัดสินด้วยการฆ่ากลับ” แต่มีมัซฮับหนึ่งที่บอกว่าเขาจะต้องถูกฆ่า แล้วนักเขียนคนหนึ่งก็เขียนลงในงานเขียนของเขาไปง่ายๆ เลยกว่า “เมื่อมุสลิมคนหนึ่งฆ่ากาฟิรซิมมียฺ เขาก็ได้กระทำการสิ่งที่ผิด และเขาจะต้องไถ่ถอนความผิดของเขา และค่าไถ่นั้นคือเหมือนกับค่าไถ่สำหรับการฆ่ามุสลิม”

นั่นคือเสียงของกฎหมาย ปฏิบัติตามทัศนะของ มัซฮับที่ค้านกับคำพูดของท่านเราะสูลอย่างชัดเจน

دِيَّةُ عَقْلِ الْكَافِرِ نِصْفُ عَقْلِ الْمُؤْمِنِ

ค่าไถ่โทษสำหรับการฆ่าผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น คือครึ่งหนึ่งของค่าไถ่โทษสำหรับการฆ่าผู้ศรัทธา

เราพบเรื่องแบบนี้อย่างมากมายในงานเขียนของพวกเขา แล้วเราจะเอางานเขียนของพวกเขามาเป็นกฎหมาย กระนั้นหรือ ? แล้วเราจะเอาหะดีษของท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิ วะสลัลัม ที่คัดค้านงานเขียนของพวกเขา

เขาไปไว้ที่ไหนกันล่ะ ?

ด้วยเหตุนี้ ขอนั้นย้ำอีกครั้งว่า การกลับไปยังศาสนานั่นคือการกลับไปหาอัลกุรอานและอัลหะดีษ บรรดาอิมามทั้งหมดมีมติเป็นเอกฉันท์ในเรื่องนี้ และนี่คือโล่ป้องกันที่สามารถปกป้องรักษาชะรีอะฮ์อิสลามจากการเปลี่ยนแปลงและการเคลือบแคลงได้ ดังที่ท่านเราะฮ์สูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิ วะสัลลัม ได้กล่าวไว้ว่า

تَرَكْتُ فِيكُمْ شَيْئَيْنِ لَنْ تَضِلُّوا بَعْدَهُمَا : كِتَابُ اللَّهِ وَسُنَّتِي
وَلَنْ يَتَفَرَّقَا حَتَّى يَرِدَا عَلَيَّ الْحَوْضَ

ฉันได้ทิ้ง 2 สิ่งไว้ให้แก่พวกท่าน ซึ่งพวกท่านจะไม่หลงทางตราบใดที่พวกท่านยังคงยึดมั่นกับทั้งสอง คือ อัลกุรอานและสุนนะฮ์ของฉัน และทั้งสองจะไม่แยกจากกัน จนกว่าจะพบกับฉันที่บ่อน้ำ

เราได้นำเสนอตัวอย่างที่สามารถเป็นบทเรียนแก่บรรดานักวิชาการผู้คลุกคลีอยู่กับความรู้ศาสนา (อะฮ์ลุลอิลม์) และนักเรียนนักศึกษาได้ว่า การกลับไปหาศาสนาที่ถูกตอ้งนั้น เราจะต้องกลับไปยังอัลกุรอานและอัสสุนนะฮ์ จนกระทั่งขามุสลิมไม่ทำการอนุมัติสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงห้ามไว้อีกต่อไป

เมื่อเราหวังจะได้รับเกียรติที่สูงส่งจากอัลลอฮ์ และหวังให้พระองค์ขจัดความตกต่ำให้หมดไปจากตัวเรา พร้อม

กับช่วยเหลือเราให้มีชัยเหนือศัตรู เราก็จำเป็นจะต้องปรับปรุงความเข้าใจของเราในเรื่องศาสนา และขจัดทัศนคติความเห็นทั้งหลายของมนุษย์ที่ขัดแย้งกับอัลกุรอานและอิสลามอย่างชัดเจนออกไปให้หมด และไม่มีใครสามารถทำสิ่งนี้ได้ นอกจากบรรดาอูละมาอ์ ฟุเกาะฮาอ์ และอะฮุลหะดีษ

ความสำคัญของการตศฺฟิยะฮฺและตฺริบิยะฮฺ

มีอีกหนึ่งเรื่องที่สำคัญมากในเรื่องนี้ นั่นคือเรื่อง อะมัล (การปฏิบัติ) เพราะความรู้คือสื่อ นำพาสู่การปฏิบัติ หากความรู้ที่ได้รับนั้นถูกต้องและบริสุทธิ์ แต่ไม่ถูกนำไปปฏิบัติ ผลก็จะไม่เกิดขึ้นอย่างแน่นอน จึงไม่มีทางเลือกใดสำหรับพวกเรา นอกจากการปฏิบัติตามความรู้ที่ได้ศึกษามา

และด้วยเหตุนี้ จึงเป็นหน้าที่สำหรับบรรดาอุละมาอ์ ในปัจจุบันที่จะต้องชี้นำประชาชนมุสลิมให้ยึดมั่นกับสิ่งที่มีหลักฐานชัดเจนจากอัลกุรอานและอัลหะดีษ เราจะต้องไม่ปล่อยให้พวกเขาสับสนทอดความผิดและความมดเท็จจากชนก่อนหน้าพวกเขาต่อไปโดยเด็ดขาด ความผิดและความมดเท็จดังกล่าวบางครั้งก็เป็นที่รับรู้และเห็นพ้องกันโดยเหล่าอิมาม และบางครั้งบรรดาอิมามก็ยังคงเห็นแย้งกัน เนื่องจากมุมมองและการอิจญ์ติฮาดที่แตกต่างกัน แต่ในบรรดาการอิจญ์ติฮาดของพวกเขานั้นก็มีที่สวนทางกับหะดีษเศาะฮิฮฺอย่างชัดเจนอยู่ด้วย

หลังจากที่เราได้ชำระล้าง (ตศฺฟิยะฮฺ) คำสอนอิสลามจนบริสุทธิ์จากทัศนคติและความคิดเห็นของมนุษย์เรียบร้อยแล้ว ก้าวต่อมาคือการปลูกฝังและสั่งสอน (ตฺริบิยะฮฺ) มุสลิม

ด้วยความรู้และคำสอนอิสลามที่ถูกต้อง

การตัดศัพียะฮ์และดริบียะฮ์นี้แหละที่จะสร้างสังคมรุ่นใหม่ที่เป็นอิสลาม และก่อให้เกิดรัฐอิสลามต่อไปด้วยประสงค์ของอัลลอฮ์ ผมเชื่อว่า หากปราศจากการตัดศัพียะฮ์และดริบียะฮ์แล้ว เป็นไปไม่ได้เลยที่เราจะสถาปนาชะรีอะฮ์กฎหมาย และรัฐอิสลามได้

เพื่อให้เกิดความตระหนักต่อความสำคัญของการตัดศัพียะฮ์และดริบียะฮ์มากขึ้น ผมขอหยิบยกสักตัวอย่างหนึ่งมาเสนอ

ที่ประเทศชาม (ซีเรีย) นั้นมีเยาชนกลุ่มหนึ่งที่ต้องการทำอะไรบางอย่างเพื่ออิสลาม พวกเขาถูกฮือกันขึ้นมาด้วยจิตวิญญาณอิสลาม และเผยแพร่มันแก่สังคม แต่ที่น่าเสียดายที่พวกเขามีได้นับการแนะนำและอบรมด้วยความเข้าใจในสุนนะฮ์และมันฮัจญ์ (แนวทาง) ที่ถูกต้องตั้งแต่เล็กสุดท้ายพวกเขาก็ได้ทำสิ่งที่สวนทางกับคำสอนของอิสลาม โดยไม่รู้ตัว พวกเขาเชิญชวนชาวมุสลิมให้รวมตัวในคืนวันศุกร์ (หลังตะวันตกดินของวันพฤหัสบดี ทั้งนี้ตามธรรมเนียมอาหรับจะนับกลางคืนก่อนกลางวัน) เพื่อให้คืนนั้นเป็นคืนแห่งการอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์ พวกเขาคิดว่านั้นคือรูปแบบการฎออะฮ์ต่ออัลลอฮ์อย่างหนึ่ง ทั้งที่ท่านเราะสูลุลลอฮ์ คือลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้กล่าวไว้ว่า

لَا تَخْتَصُّوا لِيَامِ الْجُمُعَةِ بِقِيَامٍ مِنْ بَيْنِ اللَّيَالِي , وَلَا تَخْتَصُّوا يَوْمَ
الْجُمُعَةِ بِصِيَامٍ مِنْ بَيْنِ الْأَيَّامِ

พวกท่านอย่าได้กำหนดการละหมาดกลางคืนเฉพาะ
ในคืนวันศุกร์ และอย่าได้กำหนดการถือศีลอดเฉพาะในเช้า
วันศุกร์

พวกเขาได้กระทำความผิด เนื่องจากพวกเขาไม่ได้รับ
การศึกษาเกี่ยวกับสุนนะฮ์ตั้งแต่แรก กระทั่งพวกเขาไม่เข้าใจ
อะไรเลยเกี่ยวกับสุนนะฮ์ เพราะไม่พบใครที่สามารถสอน
สุนนะฮ์ให้แก่พวกเขาได้

และที่น่าเศร้าอีกเช่นกันก็คือ มีกลุ่มหนึ่งจากกลุ่ม
เยาวชนเหล่านั้นที่อนุญาตหรืออนุมัติการร้องเพลงและเล่น
ดนตรี พวกเขาคิดว่ามันหะลาละ พวกเขาฟังเพลงและดนตรี
ทุกวันจากรายการวิทยุ โทรทัศน์ เทป และอื่นๆ ในขณะที่
เดียวกันก็ไม่มีใครที่มาบอกแก่พวกเขา ซึ่งหะดีษต่างๆ ที่ห้าม
การร้องเพลงและเล่นดนตรี และตักเตือนอุมมะฮ์นี้มิให้
ฟังดนตรี

นั่นแหละ เยาวชนเหล่านั้นไม่ได้ถูกเลี้ยงดูให้รู้จักว่าสิ่ง
ใดทำได้และสิ่งใดทำไม่ได้ สิ่งไหนหะลาละและสิ่งไหนหะรอม
อะไรคือสุนนะฮ์และอะไรคือบิโดอะฮ์ พวกเขา รู้จักแต่เพียง
ทัศนะและอิญติฮาดต่างๆ มากมาย แต่ไม่ได้รับการสอนให้
รู้ว่า ทัศนะใดที่สอดคล้องกับสุนนะฮ์ของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ

อะลัยฮิ วะสัลลัม และพวกเขาก็ไม่รู้ว่าพวกเขาต้องเลือก
 ทัศนะใด สุดท้ายเมื่อพวกเขาพบเจอกับอิมามที่อนุญาตการ
 ร้องเพลงและเครื่องดนตรี (คืออิมาม อิบน์หุซม์) พวกเขา
 รีบเผยแพร่สารนั้นอย่างรวดเร็วโดยไม่คิดอะไรมาก แล้วสาร
 ที่มีเนื้อหาสวนทางกับหะดีษที่เศาะฮิหอย่างชัดเจนก็ถูกแพร่
 กระจายไปในหมู่มุสลิม ชาวมุสลิมปฏิบัติตามและยึดถือใน
 สารฉบับนั้น เพราะว่ามันสอดคล้องกับสิ่งที่พวกเขาชอบ

ดาอีย์บางคนพูดว่า “ยังมีอิมามที่อนุมัติเครื่องดนตรี
 ไม่ใช่หรือ ? ทำไมเราจึงจะยึดตามทัศนะของอิมามคนนั้นไม่
 ได้ ? และเรื่องดนตรีก็ได้กลายเป็นเรื่องปกติแล้วด้วย ?”

หากเป็นเช่นนั้น แล้วเราจะเอาสุนนะฮ์ที่มีเกียรติของ
 ท่านนบี คืออัลลอฮ์ อะลัยฮิ วะสัลลัม ไปไว้ที่ไหนกันล่ะ ?
 วันนี้ชาวมุสลิมหลงลืมสุนนะฮ์ของท่านนบีอย่างแท้จริง ทั้งที่
 การกลับไปยังสุนนะฮ์นั้นคือหนทางเดียวที่จะทำให้อัลลอฮ์
 ทรงแทนที่ความอับยศตกต่ำที่ปกคลุมชาวมุสลิมอยู่ทุกวันนี้
 ด้วยชัยชนะ

ปิดท้าย

จำเป็นสำหรับเราที่จะต้องเข้าใจและศึกษาอิสลามนี้ อย่างถูกต้อง คืออิสลามที่สอดคล้องกับอัลกุรอานและ อัซสุนนะฮฺ และจำเป็นสำหรับเราที่จะต้องชี้แนะและสั่งสอน ชนรุ่นต่อไปให้ยึดมั่นกับอัลกุรอานและอัซสุนนะฮฺ นี่คือน หนทางแห่งการรอดพ้นจากภัยพิบัติและบททดสอบต่างๆที่ กุมขังพวกเราตลอดเวลาที่ผ่านมา ดังเช่นที่ท่านเราะฮ์มุลลอฮ์ คีอ์ลัลลอฮ์ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้กล่าวเอาไว้

สุดท้ายนี้ เพื่อเป็นบทสรุปสำหรับการพูดคุยครั้ง นี้ มีถ้อยคำหนึ่งที่ทำให้หัวใจของผมสั่นไหวเสมอ ในจิตใจของ ผมนั้นถ้อยคำนี้เสมือนเป็นวะฮีย์ที่ลงมาจากฟากฟ้า คือถ้อยคำที่ว่า

أَفِيْمُوا دَوْلَةَ الْإِسْلَامِ فِي قُلُوبِكُمْ تَقُمْ لَكُمْ عَلَى أَرْضِكُمْ

จงสถาปนารัฐอิสลามในตัวของพวกท่าน แล้วรัฐ อิสลามก็จะบังเกิดขึ้นบนแผ่นดินของพวกท่านอย่าง แน่นนอน

ดังนั้น ไม่มีทางเลือกใดสำหรับเรานอกจากการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตนเองด้วยการปฏิบัติตามคำสอนอิสลามอย่างถูกต้อง คือบนพื้นฐานของความรู้ ไม่ใช่ความเขลาและอารมณ์ใฝ่ต่ำ จนกระทั่งรัฐอิสลามได้ก่อเกิดขึ้นบนโลกใบนี้

และผมขอส่งเสียแก่ชาวมุสลิมทั้งหลาย (โดยเฉพาะบรรดาอุละมาอ์) ให้ทำงานและช่วยเหลือกันสร้างฝันที่สูงส่งนี้ด้วยการอธิบายและนำเสนอคำสอนอิสลามที่แท้จริงแก่ทุกคน คืออิสลามที่มีอยู่ในอัลกุรอานและอัสสุนนะฮฺ และชี้นำคนรุ่นใหม่ให้ยึดถือและปฏิบัติตามสิ่งที่มีอยู่ในอัลกุรอานและอัสสุนนะฮฺเท่านั้น นี่คือการกระทำที่หวังดีของผม หวังว่าจะเป็นประโยชน์แก่บรรดาผู้ศรัทธาทุกคน

ทางออกของประชาชาติ?

(الْخَصْفِيَّةُ وَالْزَّرِيَّةُ وَحَاجَةُ الْمُسْلِمِينَ إِلَيْهِمَا)

โดย

ชัยคุ มุฮัมมัด นาซีรุดดีน อัล-อัลบานีย์

แปลและเรียบเรียงโดย

Zunnur

ออกแบบปก/รูปเล่ม

นครา ยะโกะ

พิมพ์ครั้งที่ 1

ราคา 70 บาท

สนใจสั่งซื้อติดต่อ

คุณอุสมาน เจอะฮูมา

Tel. 089-513-5667

Facebook Ausman Abu Hanzalah

Line AbuHanzalah

E-mail ZunnurMedia@gmail.com

คุณบุษศรา เพียรงาม

Tel. 085-674-2409

Facebook Bushro Pranngam

วันนี้เราอยู่ในยุคสมัยที่ชาวมุสลิมประสบกับความตกต่ำที่
น่าอับยศชนิดที่ไม่สามารถจะย่ำแย่ไปมากกว่านี้อีกแล้ว
(ตกต่ำที่สุดแล้ว) หน้าซ้ายยังตกเป็นทาสผู้อื่นอีกด้วย ทั้งที่
มุสลิม (ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และเราะสูลนั้น) ที่จริงแล้ว
ไม่จำเป็นไปได้และไม่เหมาะสมเลยที่จะประสบกับ
เรื่องเช่นนั้น แต่ดังกล่าวนั้นแหละคือความจริงในปัจจุบัน

